

עֲזְרֵי יַמְעַם ה' עֲשֵׂה שְׂמִימִים וְאֶרֶץ

סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

- מִגְּקֵד -

- דֵּף הַיּוֹמִי -

שְׁחַבֵּר הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א
מְבוֹאֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ
מְחוּלָק ל- 29 קוֹנְטְרָסִים

מוֹפֵץ לֹא מְטַרְתַּ רִּיחַ כָּלֵל - לְקִירֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

בְּכ - 20 דִּקּוֹת בְּלִבְד

בְּדִקּוֹת סִפּוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

◆ "קוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אַנְרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא" ◆

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תוֹבֵב" א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תּשׁע"א ל"פ ק

◆ קוֹנְטְרָס נִסְפָּר 16 ◆

הטיבה ה' לטובים

תיקון הזוהר המחולק נדפס בנדבת

הרב משה יהודה בן צביה אסתר להצלחה בכל הענינים
וזוגתו טויבא אסתר בת חוה לרפואה שלמה ולהצלחה בכל הענינים

יצחק בן טויבא אסתר להצלחה בכל הענינים
הדסה גילה בת פריידא צירל, הרבה נחת דקדושה מכל יו"ח ולהצלחה בכל
הענינים

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד
להם למלוץ יושר, שימלא ה' כל משאלות להם לטובה ולהרכה, בהריות
גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים
בהריות השלימות, אכ"ר.

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

בַּפֶּתַח הַתְּקוּוֹן

י' שְׁמַחוּ ה' הַהוֹרִים וְיִגְלוּ ה' בְּנִים שְׂאֲבִינוּ לְכַבוֹד יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר בְּיוֹם הַזֶּה נִהְיָ לַעֲשׂוֹת הַתְּגַלְחַת לְבָנִים שְׂיַחְיָה, הוֹצִיאוּ לְאוֹר מִפְּעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי, סִפְרֵי תְקוּוֹנֵי הַזֶּהר ב־ 29 קוֹנְטְרָסִים, כָּל קוֹנְטְרָס מְסִימִים לְלִמּוּד לְעֶרְךָ 20 דְּקוֹת, וְכִשְׁמַחְלָקִים ל־ 29 אָנָשִׁים גּוֹמְרִים בְּעֶרְךָ ב־ 20 דְּקוֹת אֶת כָּל תְּקוּוֹנֵי זֶהר, וְכָל אֶחָד שְׁלוֹמֵד מִצְטָרֵף עִם הַכָּלל וּמְסִים יַחְדָּיו, וְנֶחֱשֵׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאִלוּ סִים כָּל תְּקוּוֹנֵי הַזֶּהר הַקְדוּשָׁה. וְכֵן כָּל אֶחָד שְׂיַעֲשֶׂה תְּגַלְחַת לְבָנוּ שְׂיַחְיָה, יְכוּל לְקַבֵּל בַּחֲנֹם סֵט פְּזוּה, וַיַּחֲלֵק ל־ 29 אָנָשִׁים שְׂיַלְמְדוּ לְזִכּוֹת בְּנוּ, וְכֵן יִזְכֶּה בְּסִיֵּעֲתָא דְשְׂמַיָא שְׁבָנוּ יִגְדֵל לְאִילָנָא רַבְרָבָא. - וְכֵן כָּל מִי שְׁבָנוּ נִכְנָס לְעַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת בְּמִזְל טוֹב, יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַסְּגָלָה הַזֹּאת שְׂיַגְמְרוּ יַחַד 29 אָנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזֶּהר לְזִכּוֹת בְּנוּ, וּבְזִכּוֹת פָּחוּ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי בְּדַאי יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו. - וְעוֹד כָּל מִי שְׂמַחְתֵּן אֶת בְּנוּ אוֹ בִתּוֹ אוֹ שְׂעוּשָׂה כָּל שְׂמַחָה גַם כֵּן יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּגְמְרוּ 29 אָנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזֶּהר לְזִכּוֹתָם. - וְכֵן כָּל מִי שְׂעוּשָׂה סְעוּדַת יָאֲרִצִּיט לְעֻלּוֹי נְשִׁמַת הוֹרָיו אוֹ קְרוֹבָיו אוֹ אֶחָד מִמֵּשִׁפְחָתוֹ וְרוֹצֶה לְלַמֵּד זֶהר, יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּחֲלֵק ל־ 29 אָנָשִׁים שְׂיַגְמְרוּ אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזֶּהר, וּבְדַאי יִהְיֶה עָלָיו גְּדוֹל לְנִשְׁמַתָּם. - וְכָל בֵּית מִדְרַשׁ שְׂרוֹצִים לְגַמֵּר אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזֶּהר בְּשַׁבָּת (אוֹ בַּחֹל) יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט, וַיִּזְכּוּ לְקַרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה, וַיִּזְכּוּ שְׂרַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעַצְמוֹ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוּת לְמַעֲלָה. פְּעַת יוֹצֵא לְאוֹר מְסַפֵּר מְצַמֵּץ עַל יְדֵי תוֹרָמִים שְׂתַרְמוּ, כָּל הַקְדָּם זֹכֶה. - נִתֵּן לְקַבֵּל בְּכָל מוֹקְדֵי הַחֲלוּקָה שֶׁל מִפְּעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי, וּבְמִסְפֵּר 054-8436784

לְמוֹד בְּסִפְרֵי הַזֶּהר הַקְדוּשָׁה לְעֻלּוֹי נְשִׁמַת נְפֻטְרִים מְסַגֵּל בְּיוֹתֵר לְתַקּוּן נְשִׁמַתָּם וְלַהֲעֻלּוֹתָם לְמִקּוּמָם הָעֲלִיּוֹן וְלַהֲצִילָם מִכָּל דֵּינִים. - "בְּדַאי הוּא רַבִּי שְׂמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחַק", שְׂבִזְכוּת שְׁלוֹמֵדִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמוֹן, נוֹשֵׁעַ בְּכָל הַנְּצָרָה לָנוּ. - תַּבַּת "וּרְפָאֲתִיו" עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא (703) כְּמַנְיָן שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי (703), כִּי בְזִכּוֹתוֹ נִמְשַׁכֵּת רְפוּאָה לְאָדָם. - וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רַאשֵׁי תַבּוֹת רַשְׁבֵּי, שְׂהָעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִיֵּעֲתָא דְשְׂמַיָא לְשַׁפַּע רַב רוּחָנוּ וּגְשָׁמִי. - וְזֹאת לְמוֹדְעֵי, שְׂסִפְרִים הָאֵלוּ מִתֵּר וּמִצְוָה לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּים פְּמָה שְׂרוֹצֶה בְּאִיזָה שְׂפָה וְלִשׁוֹן שְׂרוֹצֶה, וְכָל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים זְכוּתוֹ עוֹמְדַת לְעַד וְזוֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגְדֵל פַּח זְכוּת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְּסִיעִים לְמִפְּעַל הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, יִזְכּוּ לְרִאוֹת מִיּוֹצֵאי חֲלָצִיהֶם רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקַדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה בְּקְרוֹב שְׂיַעֲרָה ה' עָלֵינוּ רוּחַ טְהָרָה, וְנוֹפֶה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרָנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֻדְנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיא מְהִימָנָא "בְּהַאי סִפְרֵי הַזֶּהר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, אָמוֹן.

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הקדמה ללמוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה [דור אחרון]. ובזהר (זמר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' ס' 90 קלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזוהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דידך, און דו קענסט מיד" [פירושו: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאולה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכנן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אפי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נובל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקמץ יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר וראוד". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגרסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין

בשרת פרחי כהונה חלק ארוח סי' יג) ... וממילא כל שכן בלימוד הזוהר עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (ת"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עין חיים (האר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזוה"ק, שהלומד ממש נהנהג לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוהר שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זיע"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים ד' קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרתיו בראש, ויושב בגוון, עכל"ק. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות חברים מקשיבים לקולך השמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (ד' י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. וכזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מה שיהיה הוא - ראשי תבות משה - שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגא), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק], עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וכרוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משה ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד יכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל רַגְלוֹי, וַיִּשֶׁב
רַגְעֵי אֶחָד וַאֲמַר: רַבּוֹן הָעוֹלָמִים,
שְׂאֵתָהּ הוּא בְּעַל הַמְּלָכִים וּמַגְלָה
רְזִים, יְהִי רְצוֹנְךָ לְסִדְרֵי דְבָרִים
בְּפִי, לְקַיֵּם בִּי אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה,
וְאֲנִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ, שְׁלֵא אֶפְסֵס
בְּבוֹשָׁה לְפָנֶיךָ, פִּתַח וְאָמַר.

תקון שרשים

בְּרֵאשִׁית, מִי הִרְאֵשִׁית? זו
חֻכְמָה, זו נִקְדָּה שֶׁל בְּפָנִים,
שְׁנֵאמַר בַּהּ כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ
פְּנִימָה, וְזו יֵרָאֶה שֶׁהִיא מְצוּה
רֵאשׁוֹנָה, וְעַלֶּיךָ נֵאמַר יֵרָאֵת
יְהוָה רֵאשִׁית דַּעַת, וְהִיא רְמוּזָה
בְּמַלְת בְּרֵאשִׁית, וַיֵּשׁ יֵרָאֶה רַעָה,
רְצוּעָה לְהַלְקוֹת אֶת הַרְשָׁעִים,
וְהַנִּקְדָּה הַזֶּה הִיא אוֹת שֶׁבַת וַיִּמֵּם
טוֹבִים, וְאוֹת שֶׁל תְּפִלִּין וְאוֹת שֶׁל
בְּרִית מִלָּה. אוֹתָהּ הִרְצוּעָה הִיא
יֵרָאֶה רַעָה, הִיא עֲרָלָה. אֲשֶׁרִי הוּא
מִי שְׁמַעְבִּיר אוֹתָהּ מִמְּנוּ, שְׂאִין
רְשׁוּת לְרְצוּעָה לְהַלְקוֹת אוֹתוֹ,
וְעַל הַנִּקְדָּה הַזֶּה נֵאמַר מַחְלִלֶיהָ
מוֹת יוֹמָת. מַה זֶה מַחְלִלֶיהָ? אֵלֶּא
מִי שְׁמַכְנִיס רְשׁוּת זָרָה בְּחֻלְל
שְׁלָה, שֶׁהִיא רְשׁוּת הַיְחִיד,
שְׁעַלֶּיךָ נֵאמַר וּנְכַרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ
הַהִיא מִתּוֹךְ הַקְּהָל, כִּי אֵת מִקְדָּשׁ
יְהוָה טַמֵּא.

וְהַכֵּל נִרְמַז בְּתַבְּהָ הַזֶּה, יֵרָאֵה
בְּרִי"ת שְׁבִ"ת, כְּמוֹ זֶה: יֵרָאֵת
בְּרֵאשִׁי"ת, בְּרִי"ת בְּרֵאשִׁית,
שְׁבִ"ת בְּרֵאשִׁי"ת, וְהַנִּקְדָּה הַזֶּה
הִיא רֵאשִׁית, יְהוָה קִנְיֵי רֵאשִׁית
דְּרַכּוּ, כְּמוֹ זֶה בְּרֵאשִׁית, הַכֵּל הִיא
נִקְדָּה אַחַת, הִיא רֵאשִׁית, וְהִיא
אוֹת בְּרִית, וְהִיא אוֹת שֶׁבַת, וְהִיא
יֵרָאֵת יְהוָה.

מִי הַחֻלְל שְׁלָה? ב', ו' הוּא
בְּעֵלָה, כּוּ הִיא שְׁמוּרָה וְנִסְתָּרָת
בְּגִלוּת, זֶהוּ שְׁכַתוֹב יְהִיָּה סְגוּר
שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, כְּמוֹ זֶה ם
סְתוּמָה, וְהָרִי נִתְבָּאֵר, וְהַנִּקְדָּה

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל רַגְלוֹי וַיְתִיב רַגְעָא חֲדָא
וַאֲמַר, רַבּוֹן עַלְמִין דְּאַנְתָּ אִיהוּ מְאָרִי
מְלַכִּין וְגַלִּי רְזִין, יְהֵא רַעוּא דִּילְךָ לְסִדְרָא מְלִין
בְּפּוּמָאִי, לְקַיִמָא בִּי הָאִי קָרָא (שם ד יב) וְאֲנִכִי
אַהִיָּה עִם פִּיךָ, דְּלֵא אַעוּל בְּכַסּוּפָא קְדָמְךָ,
פִּתַח וְאָמַר.

תקונא תלתין

בְּרֵאשִׁית מָאן רֵאשִׁית דָּא חֻכְמָה, דָּא נִקְוֵדָה
דְּלִגְאוּ, דְּאִתְמַר בַּהּ (תהלים מה יד) כָּל
כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה, וְדָא יֵרָאֶה דְּאִיְהִי
פְּקוּדָא קְדָמָא, וְעַלָּה אִתְמַר (משלי א י) יֵרָאֵת
יְהוָה רֵאשִׁית דַּעַת, וְאִיְהִי רְמִיזָא בְּמַלְת
בְּרֵאשִׁית, וְאִית יֵרָאֶה רַעָה רְצוּעָה לְאַלְקָאָה
לְחַיִּיבֵיָא, וְהֵאִי נִקְוֵדָה אִיְהִי אוֹת שֶׁבַת וַיִּמֵּין
טְבִין וְאוֹת דְּתְפִלִּין וְאוֹת דְּבְרִית מִלָּה, הַהִיא
רְצוּעָה אִיְהִי יֵרָאֶה רַעָה אִיְהִי עֲרָלָה, זְכָאָה
אִיְהוּ מָאן דְּאֵעְבֵּר לָהּ מְנִיָּה, דְּלִית לָהּ רֵשׁוּ
לְרְצוּעָה לְאַלְקָאָה לִיָּה, וְהֵאִי נִקְוֵדָה עַלָּה
אִתְמַר (שמות לא יד) מַחְלִלֶיהָ מוֹת יוֹמָת, מְאִי
מַחְלִלֶיהָ אֵלֶּא מָאן דְּאֵעִיל רֵשׁוּ נּוֹכְרָאָה בְּחֻלְל
דִּילָהּ דְּאִיְהִי רְשׁוּת הַיְחִיד, דְּעַלָּה אִתְמַר (במדבר
יט כ) וּנְכַרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִתּוֹךְ הַקְּהָל כִּי אֵת
מִקְדָּשׁ יְהוָה טַמֵּא.

זְכָרָא אִתְרְמִיזוּ בַּהִיא תִּיבָה יֵרָאֵה בְּרִי"ת
שְׁבִ"ת, כְּגוֹוֹנָא דָּא יֵרָאֵת בְּרֵאשִׁי"ת,
בְּרִי"ת בְּרֵאשִׁי"ת, שְׁבִ"ת בְּרֵאשִׁי"ת, וְהֵאִי
נִקְוֵדָה אִיְהִי רֵאשִׁית, יְהוָה קִנְיֵי רֵאשִׁית
דְּרַכּוּ (משלי א כב), כְּגוֹוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית, כָּלֵא אִיְהִי
נִקְוֵדָה חֲדָא, אִיְהִי רֵאשִׁית, וְאִיְהִי אוֹת בְּרִית,
וְאִיְהִי אוֹת שֶׁבַת, וְאִיְהִי יֵרָאֵת יְהוָה.

מָאן חֻלְל דִּילָהּ ב', ו' אִיְהוּ בְּעַלָּה, בִּיָּה אִיְהִי
נְטִירָא וְסִתִּימָא בְּגִלוּתָא, הַדָּא הוּא
דְּכֵתִיב (יחזקאל מז א) יְהִיָּה סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה,

היא השביעית פתר על ראשו, וכתר של ספר תורה העטרה על הברית, זו שהיא היום השביעי, יום השבת, שביעי ודאי, ועליו נאמר וביום השבת יפתח, אבל בימות החל גן נעול אחותי כלה. נקראת סתומה באות ו'.

והערקה והפריעה הזו הן פמוץ ותבן של החטה, בימות החל נקראת ה"א, שהוא הכ"ל לה"ב המזבח, להדליק מוץ ותבן, והיא נשארת סלת נקיה, אבל בימים של שבת וימים טובים נקראת י' עטרה על הכל, והביית (וחכסא) שלה שלשים ושנים אלהיים של מעשה בראשית, והב' היא כלולה מעשר אמירות בכל צד, ה' הזו נקראת יראה, בין בשבת בין בברית מילה ובין בדין, וכך בכל מצוה.

אלהיים זה הנתיב הראשון, עליו נאמר נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה. מה זה עין איה? אלא מאותם מלאכים שאומרים איה מקום כבודו להעריצו, כשהיא בנתיב הזה, אין להם בה ידיעה, שהיא נסתרת מחיות המרפבה.

והארץ היתה תהו ובהו, מה זה והארץ היתה תהו ובהו? אלא מי שמוציא מרשות היחיד לרשות הרבים, גורם לשכינה להיות תהו ובהו חשך ותהום, שמתלבשת באותן קלפות, שהן ארבע גליות, ולא עוד, אלא שגורם לה להיות יבשה, תהו, שמתלקת הנקודה מהחלל שלה, שהיא ב', ונשארת יבשה.

הנתיב השני, ורוח אלהיים מרחפת על פני המים. מה זה ורוח? אלא בודאי בזמן שהשכינה יורדת לגלות, הרוח

פגוונא דא מ סתימא, והא אתמר, ונקודה איהי שביעאה תגא על רישיה, תגא דספר תורה, עטרה על ברית, זו דאיהי יום שביעי יום השבת, שביעי ודאי, ועליה אתמר וביום השבת יפתח, אבל ביומין דחול גן נעול אחותי כלה (שיר ד"ב). (דף ע"ג ע"ב) אתקריאת סתימא באות ו'.

והאי ערלה ופריעה אינון פמוץ ותבן דחטה, ביומין דחול אתקריאת ה"א, דאיהו הב"ל לה"ב המזבח, לאדלקא מוץ ותבן, ואשתארת איהי סלת נקיה, אבל ביומין דשבת ויומין טבין אתקריאת י' עטרה על פלא, וביתא, (נ"א וכסא) דילה, ל"ב אלהיים דעובדא דבראשית, ואיהי ב' פלילא מעשר אמירן בכל סטרא, האי י' אתקריאת יראה, בין בשבת בין בברית מילה בין בדינא והכי בכל פקודא.

אלהיים דא נתיב קדמאה, עליה אתמר (איוב כח ז) נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה, מאי עין איה, אלא מאינון מלאכין דאמרין איה מקום כבודו להעריצו, כד איהי בהאי נתיב לית לון ידיעה בה, דאיהי סתירא מחיון דמרפבתא.

והארץ היתה תהו ובהו (בראשית א ב), מאי והארץ היתה תהו ובהו, אלא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים גרים לשכינתא, למהוי תהו ובהו חשך ותהום, דאתלבשת באינון קליפין, דאינון ארבע גליות, ולא עוד אלא דגרים לה למהוי יבשה תהו, דאסתלקת נקודה מחלל דילה דאיהי ב', ואשתארת יבישה.

נתיב תניינא, ורוח אלהיים מרחפת על פני המים (שם). מאי ורוח, אלא בודאי

בזמנא דשכינתא נחתת בגלותא, האי רוח

נשיב על אינון דמתעסקי

הזו נושבת על אותם שמתעסקים בתורה, משום שהשכינה נמצאת ביניהם, והרוח הזו נעשית קול, ותאמר כן: אותם ישנים ששנה בנחיריהם, סתומי העינים וטומי הלב, קומו והתעוררו אל השכינה, שיש לכם לב בלי השכל לרעת אותה, והיא ביניכם.

וסוד הדבר - קול אומר קרא, כמו קרא נא היש עונף ואל מי מקדושים תפנה, והיא אומרת מה אקרא, כל הבשר חציר, הכל הם כבהמות שאוכלות חציר, וכל חסדו כציץ השדה, כל החסד שעושים, עושים לעצמם. ואפלו כל אלו שמשתדלים בתורה, כל חסד שעושים - לעצמם עושים. באותו זמן ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזוהי רוחו של משיח, אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה, וגורמים שמסתלק מעין החכמה, שהיא "מננה, ונשאת ב' יבשה, אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדן בעולם, והרוח הזו שמסתלקת היא רוח המשיח, כמו שנתבאר, והיא רוח הקדש, והיא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהו"ה.

מצוה שניה, ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, וזו אהבה שהיא אהבת חסד. זהו שכתוב ואהבת עולם אהבתיו על פן משחיתו חסד, ועליה נאמר אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ. יראה נקראת מצד השמאל, ואהבה נקראת מצד הימין.

יש יראה ויש יראה, יש אהבה

באורייתא, בגין שכנתא דאשתפחת בינייהו, והאי רוח אתעביד קלא, ויימא הכי אינון דמיכין דשינתא בחוריהון, סתימין עיינין אטימין דלבא, קומו ואתערו לגבי שכנתא, דאית לכון לבא בלא סכלתנו למנדע בה, ואיהו ביניכו.

ורזא דמלה קול אומר קרא (ישעיה מ ו), פגון קרא נא היש עונף ואל מי מקדושים תפנה (איוב ח א), והיא אומרת מה אקרא, כל הבשר חציר, בלא אינון פבעירן דאכלין חציר, וכל חסדו כציץ השדה (שם), כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין, ואפילו כל אינון דמשתדלין באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין, בההוא זמנא ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח ט), לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח, וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק איהו רוח דמשיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהו"ה (ישעיה יא ב).

פקודא תניינא ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור (בראשית א ג), ודא אהבה דאיהו אהבת חסד, הדא הוא דכתיב (ירמיה לא ב) ואהבת עולם אהבתיו על פן משחיתו חסד, ועלה אתמר (שיר ב ז) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ, יראה אתקריאת מסטרא דשמאלא, ואהבה אתקריאת מסטרא

אית יראה ואית יראה, אית אהבה ואית אהבה, יראה דדחיל בר נש

וְיֵשׁ אֲהָבָה. יִרְאֶה, שִׁירָא אָדָם מִהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי שְׁלֵא יֵרֵד מִנְכְסִיו או כְּדִי שְׁלֵא יָמוּתוּ בְּנָיו בְּחַיָּיו. נִמְצָא שָׁאם הִיָּה יוֹרֵד מִנְכְסִיו או אִם יָמוּתוּ בְּנָיו בְּחַיָּיו, הוּא לֹא הִיָּה יֵרָא מִמֶּנּוּ, וּמִשּׁוֹם זֶה הִיָּה אוֹהֵב אוֹתוֹ, הִירְאָה וְהָאֲהָבָה הִלְלוּ לֹא שֵׁם אֵת יִרְאֵת יִהוּ"ה וְאֵת הָאֲהָבָה שְׁלוֹ לְעֶקֶר, אֲבָל אֲהָבָה וִירְאָה הֶעֱקָר שְׁלוֹ בֵּין טוֹב וּבֵין רַע, וּמִשּׁוֹם זֶה נִקְרְאוֹת הִירְאָה וְהָאֲהָבָה הִלְלוּ עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרִס.

וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר הֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצִבְאוֹת אוּ בְּאִילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תְּעוֹרְרוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֵת הָאֲהָבָה עַד שְׁתַּחֲפֹץ, שֶׁהִיא אֲהָבָה (שֶׁהִיא רַחֲמִים) בְּלִי פָּרִס, (עַד שֶׁהוּא יַחֲפֹץ), וְלֹא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרִס, שִׁירְאָה וְאֲהָבָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרִס הִיא שֶׁל שְׁפָחָה, וְתַחַת שְׁלוֹשׁ רִגְזָה אֶרֶץ וּגּוֹמֵר תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ וְשְׁפָחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירָתָהּ.

אֲלֹהִים זֶה מִן וְיֵאמֵר אֱלֹהִים יִהְיֶה אֹר, הוּא הַנְּתִיב הַשְּׁלִישִׁי, יִהְיֶה אֹר י"ה אוֹי"ר, אוֹר י', וְכִשְׁהִנְקֵדָה הַזֶּה מִתְעַטֶּפֶת (מִתְפַּשֶּׁט) בְּאוֹר הַזֶּה וְנַעֲשִׂית אוֹיֵר, מִכָּאן נִמְשְׁכוּ כָּל הַהֲוִיּוֹת.

קָם זָקֵן אַחַד, פָּתַח וְאָמַר: יִהְיֶה אֹר וְיִהְיֶה אֹר, יִהְיֶה אֹר זֶה הַיָּמִין, וְיִהְיֶה אֹר זֶה הַשְּׂמָאל, שְׁבָכַל מְקוֹם וְיִהְיֶה הוּא לְשׁוֹן צֶעַר, וּמִשּׁוֹם כֶּךָ וְיִהְיֶה הַיּוֹם, שְׁזָהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא שְׂמָאל שֶׁהוּא דָן אֵת דִּין כָּל הָעוֹלָם, וּבִגְלָלָהּ נִאֲמַר וְיִהְיֶה אֹר. וְיֵרָא אֱלֹהִים אֵת הָאוֹר כִּי טוֹב, זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שֶׁהוּא טוֹב, וְיִבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, בֵּין הָאוֹר - זֶה

לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דְּלֹא נְחִית מִנְכְסִיו, אוּ בְּגִין דְּלֹא יָמוּתוּן בְּנָיו בְּחַיָּיו, אֲשֶׁתַּפַּח דָּאם הָוָה נְחִית מִנְכְסִיו אוּ אִם יָמוּתוּן בְּנָיו בְּחַיָּיו דְּלֹא הָוָה דְּחִיל לֵיהּ, וּבְגִין דָּא הָוָה רַחִים לֵיהּ, הָאִי יִרְאֶה וְאֲהָבָה לָא שׁוּי לְיִרְאֵת יִהוּ"ה וְלֹאֲהָבָה דִּילֵיהּ לְעֶקֶרָא, אֲבָל רַחֲמֵי וּדְחִילוּ עֵיקְרָא דִּילֵיהּ בֵּין טַב וּבֵין בִּישׁ, וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִיאֵת הָאִי יִרְאֶה וְאֲהָבָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרִס.

וּבְגִין דָּא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (שם), הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצִבְאוֹת אוּ בְּאִילוֹת הַשָּׂדֶה, אִם תְּעוֹרְרוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֵת הָאֲהָבָה עַד שְׁתַּחֲפֹץ, דָּאִיהוּ רַחֲמֵי (נ"א דָּאִיהוּ רַחֲמֵי) בְּלֹאוּ פָּרִס, (עַד דָּאִיהוּ יַחֲפֹץ), וְלֹא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרִס, דִּירְאֶה וְאֲהָבָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרִס (דָּן טו ע"א) אִיהִי שְׁלֵשׁ שְׁפָחָה, וְתַחַת שְׁלֵשׁ רִגְזָה אֶרֶץ וּגּוֹמֵר (מִשְׁלִי ל לא) תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ, וְשְׁפָחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירָתָהּ.

אֲלֹהִים דָּא מִן וְיֵאמֵר אֱלֹהִים יִהְיֶה אֹר, אִיהוּ נְתִיב תְּלִיתָאָה, יִהְיֶה אֹר י"ה אוֹי"ר, אוֹר י', וְכַד הָאִי נִקּוּדָה אֲתַעַטֶּפֶת (נ"א אֲתַפְשֶׁט) בְּהָאִי אֹר וְאֲתַעֲבִידֵת אוֹיֵר, מִהֶכָּא אֲתַמְשְׁכוּ כָּל הַהֲוִיּוֹת.

קָם סָבָא חַד פָּתַח וְאָמַר, יִהְיֶה אֹר וְיִהְיֶה אֹר, יִהְיֶה אֹר דָּא יְמִינָא, וְיִהְיֶה אֹר דָּא שְׂמָאלָא, דְּבָכַל אַתְר וְיִהְיֶה אִיהוּ לְשׁוֹן צֶעַר, וּבְגִין דָּא וְיִהְיֶה הַיּוֹם דְּדָא אִיהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה דָּאִיהוּ שְׂמָאלָא, דָּאִיהוּ דָן דִּינָא דְּכָל עֲלָמָא, וּבְגִינָהּ אֲתַמֵּר (בְּרֵאשִׁית א) וְיִהְיֶה אֹר, וְיֵרָא אֱלֹהִים אֵת הָאוֹר כִּי טוֹב, דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא דָּאִיהוּ טוֹב, וְיִבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ (שם), בֵּין הָאוֹר דָּא אֲהָרֵן פְּהֵנָא, וּבֵין הַחֹשֶׁךְ דָּא קֶרַח, אָמַר מִשָּׁה

אַהֲרֵן הַכֹּהֵן, וּבֵין הַחֹשֶׁף - זֶה קָרַח. אָמַר מִשָּׁה, לִי רְאוּי לְהַפְרִיד הַמַּחְלֶקֶת, שְׁאֵנִי הוּא דְמוּת שֶׁל הַטּוֹב שֶׁל מַעְלָה. רְאֵה שְׁנֹדְבֵק קָרַח בַּחֲשֵׁכָה שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, וְהַכְחִישׁ אֶת מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא רָצָה לְהַדְבִּיק בְּשִׂמְאֵל שֶׁהוּא לִוֵי, אָמַר הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת.

וְסוּד הַדְּבָר - וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁף, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם, וְלַחֹשֶׁף קָרָא לַיְלָה. שׁוֹק הַיָּמִין שֶׁהוּא אוֹר, שְׁנֹאֲמַר וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר, הוּא שׁוֹק יָמִין הַכֹּהֵן, שְׁנֹאֲמַר בּו גַּעֲמוֹת בִּימִינְךָ נֹצַח, וּכְמוֹ שְׁנֹצַח נִקְשָׁר בִּימִין, כִּף הוֹד נִקְשָׁר בְּשִׂמְאֵל. וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד, עָרֵב זֶה הָעָרֵב שֶׁל יִצְחָק, בֹּקֶר זֶה הַבֹּקֶר שֶׁל אַבְרָהָם, יוֹם אֶחָד הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי וְצַדִּיק, שְׁחֹשְׁבִים אוֹתָם כְּאֶחָד, וְאֵין יוֹם בְּלִי לַיְלָה, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה.

בֵּין כִּף, הָרִי קוֹל עוֹלָה וּמִתְפּוֹצֵץ בְּרוּמֵי הַרְקִיעִים וְהִיא אוֹמֵר: מַחְנוֹת קְדוּשִׁים שֶׁל יְשִׁיבַת הַרְקִיעַ שֶׁל מַעְלָה וּמַטָּה, הוֹדְרוּ וְהִתְתַּקְּנוּ לִפְנֵי הַגְּבִירָה שְׂפָאָה לְהַכְנִס לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֹמָה קְשׁוּטִים שֶׁל מַצּוֹת עֲשֵׂה, קוּמוּ מַחְנוֹת לְקִרְאָתָהּ. בִּינְתִים הָרִי קוֹל שְׁנֵי הֵיָה מִתְעוֹרֵר אֶל בְּעֲלֵי הַמַּפְתָּחוֹת, הָרִי הַשְּׂכִינָה כְּאֵה לְהַכְנִס לְהִיכְלָהּ, אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח.

בְּאוֹתוֹ זְמַן הַגְּבִירָה הָעֲלִיוֹנָה יוֹרְדַת אֵלֶיהָ לְקַבְּלָהּ בְּמַצּוּה הָרֵאשׁוֹנָה בְּכֹמָה קוֹלוֹת וְשׁוֹפְרוֹת, וּשְׁתִּיחֵן עוֹלוֹת לְמֶלֶךְ, וְכֻלָּם הֵיוּ שׁוֹאֲלִים, מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמַּדְבָּר? מ"י, שֶׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, בְּזֹאת עוֹלָה, וּכְשֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה, נַעֲשִׂית כְּסֵא לְמֶלֶךְ הָעֲלִיוֹן, וּבֵה פֹתַח אָנְכִי, שְׂכָף

לִי אֶתְחַזִּי לְאַפְרָשָׁא מַחְלֶקֶת, דְּאֲנָא אִיהוּ דִּיּוֹקְנָא דְטוֹב דְלַעִילָא, חֲזָא דְאֶתְדַבֵּק קָרַח בַּחֲשׂוֹכָא דְסִטְרָא אַחְרָא, וְאֶכְחִישׁ עוֹבְדָא דְבְרֵאשִׁית, דְלָא בַעָא לְאֶתְדַבֵּקָא בְּשִׂמְאֵלָא דְאִיהוּ לִוֵי, אָמַר הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת (במדבר טז כא).

וְרָזָא דְמַלְהָ וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁף (בראשית א ד), וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁף קָרָא לַיְלָה (שם ה), שׁוֹקָא דִּימִינָא דְהוּא אוֹר, דְּאֶתְמַר וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר אִיהוּ שׁוֹקָא יְמִינָא פְהֵנָא, דְּאֶתְמַר בֵּיה (תהלים טז יא) נַעֲמוֹת בִּימִינְךָ נֹצַח, וּכְמָה דְנֹצַח אֶתְקַשֵּׁר בִּימִינָא, הֵכִי הוֹד אֶתְקַשֵּׁר בְּשִׂמְאֵלָא, וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד, עָרֵב דָּא עָרֵב דִּיִּצְחָק, בֹּקֶר דָּא בֹקֶר דְאַבְרָהָם, יוֹם אֶחָד עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא וְצַדִּיק דִּחֲשְׁבִינָן חַד, וְלִית יוֹם בְּלֹא לַיְלָה דְאִיהִי שְׂכִינָתָא.

אֲדַחְבִּי הָא קָלָא סְלִיק וּמִתְפּוֹצֵץ בְּרוּמֵי רְקִיעִין, וְהוּהוּ אָמַר, מִשְׁרִיין קְדִישָׁאן דְמַתִּיבְתָא דְרְקִיעָא דְלַעִילָא וְתַתָּא, אֲזַדְרִזוּ וְאֶתְקַנוּ לְקַדְמוֹת מְטְרוֹנִיתָא, דְקָא אֶתִּיא לְמִיעָאֵל קָדָם מְלָכָא, בְּכֹמָה קְשׁוּטִין דְפְקוּדִין דַּעֲשֵׂה, קוּמוּ מִשְׁרִיין לְקַדְמוֹתָהּ, אֲדַחְבִּי הָא קָלָא תְנִינָא הוּהוּ מִתְעָרָא לְגַבִּי מְאִרֵי מַפְתָּחִין, הָא שְׂכִינָתָא קָא אֶתִּיא לְמִיעָאֵל לְהִיכְלָא דִילָהּ, אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח.

בְּהוּוּא זְמַנָּא מְטְרוֹנִיתָא עֲלָאָה קָא נַחְתַּת לְגַבִּיהָ, לְקַבְּלָא לָהּ בְּפְקוּדָא קְדִמָּאָה, בְּכֹמָה קָלִין וְשׁוֹפְרוֹת, וְסְלָקִין תְּרוּיִיהוּ לְגַבִּי מְלָכָא, וְכֻלָּהוּ הוּוּ שְׁאֲלִין (שיר ה) מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמַּדְבָּר, מ"י דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, בְּזֹאת עוֹלָה, וְכַד סְלִיקַת לַעִילָא אֶתְעַבִּידַת כְּסֵא לְמְלָכָא עֲלָאָה, וּבֵה פֹתַח אָנְכִי, דְהֵכִי סְלִיק

עולה לחשבון כפ"א, וכששניהם התחברו, נאמר בהם אנכי יהו"ה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים.

אשר, רמז הוא במלת בראשית. אשר, זו האם, שהיא אשר אהי"ה, אשר קדשנו במצותיו, אשר קדש ידיד מבטן, שהיא הבטן שנאמר בה מבטן מי יצא הקרח, הקרח הנורא. מה זה נורא? זה העמוד האמצעי. מה זה קדש ידיד מבטן? הבטן שנאמר בו זה צדיק, אשר, שהיא האם העליונה, קדשנו, בעמוד האמצעי, וצוננו, בצדיק על כל מצוה ומצוה, משום שאחד הוא מצוה ואחד עושה, אחד מצוה על המצוה שהיא שכינה, מצות יהו"ה ברה מאירת עינים, ואחד עושה עשייתה שהיא מעשה של מצוה, שפך פרשוהו בעלי המשנה, גדול המצוה ועושה ממי שאינו מצוה ועושה.

ועוד מצוה זה העמוד האמצעי, שהוא מצוה מצד האב שהוא רא"ש, ומצד האם שהיא אש"ר, וכך צדיק מצוה ועושה משניהם, ומשום כך נאמר על שניהם אשר קדשנו. האם - קדשנו, והאב - צוננו. על מי? על השכינה התחתונה שהיא פטר כל רחם, פתיחת הרחם, שהוא מאתים ארבעים ושמונה מצוות, היא מצות יהו"ה בכל איבר ואיבר של המלך, היא מצוה, ועוד אשר קדשנו, מצד האב והאם. זהו שכתוב ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, ויאמר - מצד האב שהוא י, יהי - מצד האם שהיא ה, אמירה אחת והויה אחת, עשייתה של שניהם - יהי אור. ועוד אשר, על שם באשרי פי

לחשבון כפ"א, וכד אתחברו תרוייהו אתמר בהו (שמות כ ב) אנכי יהו"ה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים.

אשר איהו רמיז במלת בראשית, אשר דא אימא, דאיהי אשר אהי"ה, אשר קדשנו במצותיו, אשר קדש ידיד מבטן, דאיהי בטן דאתמר ביה (איוב לט כט) מבטן מי יצא הקרח, הקרח הנורא (יחזקאל א כב), מאי נורא דא עמודא דאמצעיתא, מאי קדש ידיד מבטן, בטן דאתמר ביה דא צדיק, אשר דאיהי אימא עלאה, קדשנו בעמודא דאמצעיתא, וצוננו בצדיק, על כל פקודא ופקודא, בגין דחד איהו מצוה וחד עושה, חד מצוה על המצוה דאיהי שכינתא, מצות יהו"ה ברה מאירת עינים (תהלים יט ט), וחד עושה עשייתה דאיהו מעשה דפקודא, דהכי אוקמוהו מארי מתניתין גדול המצוה ועושה ממי שאינו מצוה ועושה.

ועוד מצוה דא עמודא דאמצעיתא, דאיהו מצוה מסטרא דאבא דאיהו רא"ש, ומסטרא דאימא דאיהי אש"ר, והכי צדיק מצוה ועושה מתרוייהו, ובגין דא אתמר על תרוייהו אשר קדשנו, אמא קדשנו ואבא צוננו, על מאן על שכינתא תתאה, דאיהי פטר כל רחם, פתיחו דרחם, דאיהו רמ"ח פקודין, איהי מצות יהו"ה בכל אבר ואבר דמלכא, איהי מצוה, ועוד אשר קדשנו מסטרא דאבא (דף עד ע"ב) ואימא, הדא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, ויאמר מסטרא דאבא דאיהו י, יהי מסטרא דאימא דאיהי ה, חד אמירה וחד הויה, עשייתה דתרוייהו יהי אור.

ועוד אשר על שם באשרי פי (בראשית ל יג), אשר הוצאתיך

ועוד אשר על שם באשרי פי אשרוני בנות

אשרוני בנות, אשר הוצאתיך מארץ מצרים, וכי עבד שהוא בבית אסורי המלך, והבטיח לו המלך להוציאו מבית האסורים, יש לו למלך לשבח את עצמו אשר הוצאתיך מארץ מצרים כמה פעמים? אלא חמשים פעמים הזכיר בתורה יציאת מצרים פנגד חמשים שערי בינה, להודיע להם מאיזה מקום הוציאם מן הגלות.

וכשירדה אליהם, ירדה לגאל אותם בכמה קולות וברקים, זהו שפתוב ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וגומר, ועליהם נאמר וכל העם ראים את הקולת. את, זו השכינה התחתונה שהיתה עולה בכל קול וקול מאותם שבע קולות, והיא היתה בת קול של כל אחד ואחד, קול דברים אתם שמעים, זה הקול העליון הפלול משלשה קולות העליונים שהם שלש הספירות העליונות, ועל האם העליונה נאמר, ותמונה אינכם רואים זולתי קול, אבל על בת קול נאמר וכל העם ראים את הקולת ואת, ואת ודאי, שנאמר בה ותמונת יהו"ה יביט. קולות הם מצדו של העמוד האמצעי, הוא קול השופר השביעי באם העליונה, ולמטה ששה קולות.

ברקים מצד הצדיק, שנאמר בו ויצא כפרק חצו, ענן זו השכינה הפלולה משבעה ענני כבוד, שבו מתפסים קולות וברקים, ומצד הימין נקראת ענן, ומצד השמאל ערפל. זהו שפתוב ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלה"ם. ועוד, אנכי זו שכינה התחתונה, וסוד הדבר - אנכי אנכי הוא מנחמכם. האם העליונה אנכי למעלה, אנכי האם התחתונה למטה, על שתיהן נאמר ראו עתה

מארץ מצרים (שמות כ ב), וכי עבד דאיהו בבי אסירי דמלכא, ואבטח ליה מלכא לאפקא ליה מבי אסירי, אית ליה למלכא לשבחא גרמיה, אשר הוצאתיך מארץ מצרים כמה זמנין, אלא חמשיין זמנין אדפיר באורייתא יציאת מצרים, לקבל חמשיין תרעין דבינה, לאשתמודעא לון מאן אתר אפיק לון מן גלותא.

וכד נחתת לגבייהו נחתת למפרק לון בכמה קלין וברקין, הדא הוא דכתיב (שמות יט טז) ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וגומר, ועלייהו אתמר (שם כ יח) וכל העם ראים את הקולת, את דא שכינתא תתאה, דהות סלקא בכל קלא וקלא מאינון שבע קלין, ואיהי הות בת קול דכל חד וחד, קול דברים אתם שמעים (דברים דיב), דא קלא עלאה פלילא מתלת קלין עלאין, דאינון תלת ספירן עלאין, ועל אימא עלאה אתמר (שם) ותמונה אינכם רואים זולתי קול, אבל בת קול עלה אתמר וכל העם ראים את הקולת, ואת ודאי, דאתמר בה (במדבר יב ח) ותמונת יהו"ה יביט, קולות אינון מסטרא דעמודא דאמצעיתא, איהו קול השופר שביעאה באימא עלאה, ולתתא שית קלין.

ברקים מסטרא דצדיק, דאתמר ביה (זכריה ט ד) ויצא כפרק חצו, ענן דא שכינתא פלילא משבעה ענני כבוד, דבה מתפסין קלין וברקין, ומסטרא דימינא אתקריאת עננא, ומסטרא דשמאלא ערפל, הדא הוא דכתיב (שמות כ כא) ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלה"ם. ועוד אנכי דא שכינתא תתאה, ורזא דמלה אנכי הוא מנחמכם (ישעיה נא יב). אימא עלאה אנכי לעילא, אנכי אימא

כִּי אָנִי אֲנִי הוּא, כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים
כֵּן תִּהְלֶתְךָ עַל קְצוֵי אָרֶץ.

הרי פֶּאֶן מְצוּה רֵאשׁוֹנָה, וְאִין מְצוּה שְׁלֵא נִתְּנָה בִּירָאָה וְאֶהְבָּה שְׁהוּא ב', וְזָה ב' מִבְּרֵאשִׁית הַפְּחַד שֶׁל הִירָאָה וְאֶהְבָּה, שֶׁהֵן ב' עֲלִיּוֹנָה וּב' תַּחְתּוֹנָה, ב' הַעֲלִיּוֹנָה הִרִי נִתְּבָאָר שְׁהִיא יִרָאָה וְאֶהְבָּה, ב' אַחְרוֹנָה (תַּחְתּוֹנָה) תּוֹרָה וּמְצוּה, וְהִיא ב' מִבְּרֵאשׁוֹ, בְּהַפּוּף אוֹתִיּוֹת אֲבִ"ר, הִיא מְצוּה בְּכָל (שֶׁל כָּל) אִיבֵר וְאִיבֵר, הַמְצוּה הִרְאשׁוֹנָה הִיא אֲנֹכִי יְהוּ"ה אֱלֹהֵיךָ, וְהוּא ב', יִרָאָה וְאֶהְבָּה, אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ מִצַּד שֶׁל הִירָאָה, כִּפֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ מִצַּד שֶׁל הָאֶהְבָּה, וּשְׁנֵיהֶם הֵם זְכוֹר וְשִׁמּוֹר.

הַפְּלִין שֶׁל רֵאשׁ וְתַפְלִין שֶׁל יָד, הָאֵב תַּפְלִין שֶׁל רֵאשׁ (עַל הִרְאשׁ), שְׁהוּא רֵאשׁ דְּבִרְךָ אֲמַת, הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, וְהָאֵם תַּפְלִין שֶׁל יָד, שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה. הָאֵב וְאֵם תַּפְלִין שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנָתוֹ, שֶׁהֵם בֵּן וּבַת, הֵם הַתַּפְלִין שְׁלֹנּוּ.

וְעוֹד נִתִּיב הַשְּׁלִישִׁי, בּוֹ הַמְצוּה הַשְּׁלִישִׁית, שְׁהִיא נְבוּאָה, זְהוּ שְׁכַתּוּב וְיֵאמֵר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וְיְהִי אוֹר, חֲמֶשֶׁה אוֹר הֵם, וְעַלֵיהֶם נֶאֱמַר נִפְתַּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאִרְאֶה מִרְאֹת אֱלֹהִים, הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה הַמִּרְאָה הַנִּסְתָּר שְׁאִין בּוֹ דְמִיּוֹן, הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה מִרְאָה בְּגִלּוּי שֵׁישׁ בְּהַ דְמִיּוֹן, וְעַלֵיהָ נֶאֱמַר וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, אֲדַמָּה הִיא דְמִיּוֹן לְכָל הַנְּבִיאִים, וּלְכָל אֶחָד כְּפִי כַחוֹ, וּמִשׁוֹם שְׁהִיא שׁוֹלֶטֶת עַל כָּל הַמִּרְכָּבוֹת שְׁלֵמָטָה, וְעַל כָּל כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת וְאֵלִנוֹת וּדְשָׁאִים, וְעַל כָּל עוֹפּוֹת הַשָּׁמַיִם וְחַיּוֹת הָאָרֶץ וְדַגֵּי הַיָּם,

וְעַל כָּל עוֹפֵי שָׁמַיָא וְחַיּוֹן דְּלִתְתָא, וְעַל כָּל כְּכִבְיָא וּמַזְלֵי, וְאֵלְנִין וּדְשָׁאִין,

תַּתָּאָה לְתַתָּא וְעַל תַּרְוֵיהוּ אֲתַמֵּר (דְּבֵרִים לֵב ט)
רְאוּ עֵתָה כִּי אָנִי אֲנִי הוּא, כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן
תִּהְלֶתְךָ עַל קְצוֵי אָרֶץ (תְּהִלִּים מִח כֵּא).

הָא הֵכָא פְּקוּדָא קְדַמָּאָה, וְלִית פְּקוּדָא דְלָא
אֲתִייהִיב בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ דְאִיהוּ ב', וְדָא
ב' מִן בְּרֵאשִׁית דַּחִילוֹ דִּירָאָה וּרְחִימוֹ, דְאִינוֹן
ב' עֲלָאָה ב' תַּתָּאָה, ב' עֲלָאָה הָא אֲתַמֵּר דְאִיהוּ
דַּחִילוֹ וּרְחִימוֹ, ב' בְּתַרָּאָה (נ"א תַּתָּאָה) תּוֹרָה
וּמְצוּה, וְאִיהִי ב' מִבְּרֵאשׁוֹ, בְּהַפּוּף אֲתוֹן אֲבִ"ר,
אִיהִי מְצוּה בְּכָל (נ"א דְכָל) אֲבֵר וְאֲבֵר, פְּקוּדָא
קְדַמָּאָה אִיהוּ אֲנֹכִי יְהוּ"ה אֱלֹהֵיךָ (שְׁמוֹת כ
ב), וְאִיהוּ ב', דַּחִילוֹ וּרְחִימוֹ, אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו
תִּירָאוּ (וִיקָרָא יֵט א) מִסְטָרָא דְדַחִילוֹ, כִּפֵּד אֶת
אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ (שְׁמוֹת כ יב) מִסְטָרָא דְרְחִימוֹ,
וְתַרְוֵיהוּ אִינוֹן זְכוֹר וְשִׁמּוֹר.

הַתַּפְּלִין דְרֵאשׁ וְתַפְלִין דִּיד, אֲבָא תַּפְלִין
דְרִישָׁא (נ"א עַל רִישָׁא) דְאִיהוּ רֵאשׁ דְּבִרְךָ
אֲמַת (תְּהִלִּים קִיט קס) עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, אִימָא
תַּפְלִין דִּיד דְאִיהִי שְׂכִינָתָא תַּתָּאָה, אֲבָא וְאִימָא
תַּפְלִין דְמֵאֲרִי עֲלֵמָא, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
וְשְׂכִינָתֵיהּ דְאִינוֹן בְּרָא וּבְרַתָּא אִינוֹן תַּפְלִין
דִּילָן.

וְעוֹד נִתִּיב תַּלִּיתָאָה, בֵּיהּ פְּקוּדָא תַּלִּיתָאָה
דְאִיהוּ נְבוּאָה, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (בְּרֵאשִׁית
א א) וְיֵאמֵר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וְיְהִי אוֹר, חֲמֶשׁ
אוֹר אִינוֹן, וְעַלֵיהוּ אֲתַמֵּר (יִחְזַקָּאֵל א א) נִפְתַּחוּ
הַשָּׁמַיִם וְאִרְאֶה מִרְאֹת אֱלֹהִים, אִימָא עֲלָאָה
מִרְאָה סְתִימָא דְלִית בְּהַ דְמִיּוֹן, אִימָא תַּתָּאָה
מִרְאָה בְּאֲתַגְלִיָּא דְאִית בְּהַ דְמִיּוֹן, וְעַלֵיהָ
אֲתַמֵּר (הוֹשַׁע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, אֲדַמָּה
אִיהִי דְמִיּוֹן לְכָל נְבִיאִיא, וּלְכָל חַד כְּפּוּם
חִילִיָּה, וּבְגִין דְאִיהִי שְׁלֵטָא עַל כָּל מִרְכָּבוֹת
דְּלִתְתָא, וְעַל כָּל כְּכִבְיָא וּמַזְלֵי, וְאֵלְנִין וּדְשָׁאִין,

בגלל זה נקראת בשם של כלם.
מצד החיות היא נקראת חיה,
ומצד העופות - נשר יונה צפור,
ומצד הדגים - הדג. צד (שפחה)
הרע בהפוך דגה, ומצד
העשבים נקראת שכינה
שושנה.

הנתיב הרביעי - ויבדל אלהים
בין האור ובין החשך, זכר
ונקבה הם, חשך לילה, זהו
שפתוב ולחשך קרא לילה, ויש
חשך מצד הטהר ולילה מצד
הטהר, זהו שפתוב גם חשך לא
יחשיך ממך ולילה פיום יאיר
פחשכה פאורה, והחשך היא
נקבה שמקבלת מהאור שהוא
אור זכר, כמו שהלכנה
שמקבלת מן השמש, ושניהם
הם האספקלריה המאירה
והאספקלריה שאינה מאירה,
ויש חשך של הצד האחר שיש
בו הבדלה ולא חבור, ואותו
האור הוא כמח באגוז.

בינתיים הנה קול נשמע ברומי
הרקיעים: בעלי האוצרות,
בעלי ההיכלות, פתחו את
ההיכלות, הרי הגבירה רוצה
להפנס להיכלו. באותו זמן
אדני שפתי תפתח, ההיכל
כלול משבעה היכלות. באותו
זמן פמה נביאים עולים עמה
ומתכנסים עמה, שיש נביאים
ויש נביאים, יש נביאים שהם
בעלי הבית של הגבירה, ויש
נביאים שהם בעלי הבית של
המלך, אלו מהאספקלריה
המאירה, ואלו מהאספקלריה
שאינה מאירה. הנביאים של
האספקלריה המאירה הם מצד
של יהו"ה, והנביאים של
האספקלריה שאינה מאירה הם
מצד של אדני, והם שקולים
לתורה שבכתב ולתורה שבעל
פה. הנביאים מצדו של אדני

וארעא, ונוני ימא, בגין דא אתקריאת בשמא
דכלהו, מסטרא דחיוון אתקריאת חיה,
ומסטרא דעופין נשר יונה צפור, ומסטרא
דנונין הדג, סטרא (נ"א שפחה) בישא בהפוכא
דגה, ומסטרא דעשבין אתקריאת שכינתא
שושנה. (דף עה ע"א).

נתיב רביעאה ויבדל אלהים בין האור ובין
החשך (בראשית א ד), דכר ונוקבא אינון,
חשך לילה, הדא הוא דכתיב (שם ה) ולחשך
קרא לילה, ואית חשך מסטרא דדכיו ולילה
מסטרא דדכיו, הדא הוא דכתיב (תהלים קלט
ב) גם חשך לא יחשיך ממך ולילה פיום יאיר
פחשכה פאורה, וחשך איהי נוקבא דמקבל
מנהורא דאיהו אור דכר, פגוונא דסיהרא
דמקבלת מן שמשא, ותרוייהו אינון
אספקלריאה דנהרא ואספקלריאה דלא נהרא,
ואית חשך דסטרא אחרא דאית בה הבדלה
ולאו חבורא, וההוא אור איהו כמוחא
באגוזא.

אדכרי הא קלא אשתמע ברומי רקיעין,
מארי דאוצרין מארי דהיכלין,
אפתחו היכלין הא מטרוניתא קא בעיא
לאעלא בהיכליה, בההוא זמנא אדני שפתי
תפתח, היכלא פלילא משבעה היכלין, בההוא
זמנא פמה נביאים סלקין עמה ומתכנסים
עמה, דאית נביאים ואית נביאים, אית נביאים
דאינון מארי דביתא דמטרוניתא, ואית נביאים
דאינון מארי דביתא דמלפא, אלין
מאספקלריא דנהרא ואלין מאספקלריא דלא
נהרא, נביאים דאספקלריא דנהרא אינון
מסטרא דיהו"ה, ונביאים דאספקלריא דלא
נהרא אינון מסטרא דאדני, ואינון שקילין
לאורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, נביאים

- מצד היראה, והנביאים שהם מצדו של יהוה הם מצד של האהבה.

באותו זמן כמה בעלי שערים מזדעזעים ומזדמנים להיכל, וכמה בעלי חותמות, וכמה בעלי שאלות, וכמה בעלי תשובות, שבהם נביא שואל ומשיב, וכמה בעלי עתידות, מה שהיה ומה שעתידי להיות, וכמה בעלי עינים שהם מראות וחוזים של נביאים, וכמה בעלי אזנים שהם בעלי כנפים, שנאמר בהם ואשמע את קול פנפיהם, וכמה בעלי חטם ששם ריח, שנאמר בהם אשה ריח ניחח, וכמה בעלי פנים, שנאמר בהם וארבעה פנים לאחת, וכמה בעלי קולות ובעלי דבורים ובעלי הבליים שהם להבות אש, זהו שפתוב קול יהוה חצב להבות אש, וכמה בעלי ידים, שנאמר בהם וידי אדם מתחת פנפיהם, וכמה בעלי קומה, והם שעור הקומה של הפסא, וכמה בעלי אות ברית, שנאמר בהם וזה לך האות, וכמה בעלי רגלים שנאמר בהם והחיות רצוא ושוב.

כל תקוני הנביאים מבחוץ (מבפנים) בגוף, באיברי הגוף, בעלי החכמה הם מבפנים במח, ומשום זה חכם עדיף מנביא, ומן המח תלויים ל"ב נתיבות, וזה ל"ב, שנאמר לב מבין, ויבדל אלהיים בין האור ובין החשך, כאן הסוד של הנתיב הרביעי, מה ההבדלה כאן בנבואה? אלא כמה נביאי שקר הם מצד החשך, שהולכים באור להטעות בני אדם. באותו זמן שיהיה הקדוש ברוך הוא עם שכינתו, ויבדל אלהיים בין האור ובין החשך.

קודשא בריך הוא בשכינתיה, ויבדל אלהיים בין האור ובין החשך.

מִסְטָרָא דְאֲדָנִי מִסְטָרָא דִּירָאָה, וְנִבְיָאִים דְּאִינוּן מִסְטָרָא דִּיהוּ"ה אִינוּן מִסְטָרָא דְאֵהָבָה. בְּהוּא זְמַנָּא כְּמָה מְאִרֵי תִרְעִין מְזַדְעֻזְעִין וּמְזַדְמְנִין לְהִיכְלָא, וְכְמָה מְאִרֵי חוֹתְמוֹת, וְכְמָה מְאִרֵי שְׁאֲלֵתִין, וְכְמָה מְאִרֵי תְשׁוּבוֹת, דְּבַהוּן נְבִיא שׁוֹאֵל וּמְשִׁיב, וְכְמָה מְאִרֵי עֲתִידוֹת, מַה דִּהוּה וּמַה דְּעֲתִיד לְמַהוּי, וְכְמָה מְאִרֵי דְעֵינִין דְּאִינוּן מְרֵאוֹת וְחוּזִין דְּנִבְיָאִים, וְכְמָה מְאִרֵי דְאוּדְנִין דְּאִינוּן מְאִרֵי דְגִדְפִין, דְּאֲתַמְר בְּהוּן (יחזקאל א כד) וְאֲשַׁמַּע אֶת קוֹל פְּנֵיהֶם, וְכְמָה מְאִרֵי דְחוּטְמָא דְתַמָּן רִיחַ, דְּאֲתַמְר בְּהוּן (ויקרא א יג) אֵשֶׁה רִיחַ נִיחַח, וְכְמָה מְאִרֵי דְאַנְפִּין דְּאֲתַמְר בְּהוּן (יחזקאל א י) וְאַרְבַּעַה פְּנִים לְאַחַת, וְכְמָה מְאִרֵי דְקָלִין וּמְאִרֵי דְדְבוּרִין, וּמְאִרֵי דְהַבְלִים דְּאִינוּן לְהַבוֹת אֵשׁ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים כט ז) קוֹל יְהוָה חֲצַב לְהַבוֹת אֵשׁ, וְכְמָה מְאִרֵי דִידִין, דְּאֲתַמְר בְּהוּן (יחזקאל א ח) וְיָדֵי אָדָם מִתַּחַת פְּנֵיהֶם, וְכְמָה מְאִרֵי דְקוּמָה וְאִינוּן שְׁעוּר קוּמָה דְכָרְסִיָּא, וְכְמָה מְאִרֵי דְאוֹת בְּרִית דְּאֲתַמְר בְּהוּן (שמות ג יב) וְזֶה לְךָ הָאוֹת, וְכְמָה מְאִרֵי דְרַגְלִין דְּאֲתַמְר בְּהוּן (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רִצּוּא וְשׁוּב.

כל תקוני הנביאים מלבד (נ"א מלגאו) בגופא, באברים דגופא, מארי דחכמה אינון מלגאו במוחא, ובגין דא חכם עדיף מנביא, וממוחא תליין ל"ב נתיבות, ודא ל"ב דאיתמר לב מבין, ויבדל אלהיים בין האור ובין החשך (בראשית א ד), הכא רזא דנתיב רביעאה, מאי הבדלה הכא בנבואה, אלא כמה נביאי שקרא אינון מסטרא דחשך, דאזלין באוירא לאטעאה בני נשא, בהווא זמנא דיהא קודשא בריך הוא בשכינתיה, ויבדל אלהיים בין האור ובין החשך.

הַנְּתִיב הַחֲמִישִׁי, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לְאוֹר יוֹם, אֵלוּ בְּעֵלֵי מִקְרָא,
שְׂבַעֲלֵי מִקְרָא הֵם פְּתִילָה, וּבְעֵלֵי
הַמְּשֵׁנָה - זֵית, וּבְעֵלֵי תַלְמוּד
שֶׁהוּא קִבְלָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי - נֵר.
מִצְוֵה רְבִיעִית - לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה
שְׂבַעֲלֵי פֶה וּלְהַפְרִיד בֵּהֶם בִּשְׁשׁ
דְּרָגוֹת, בְּאֶסּוּר וְהִתֵּר, טְמָאָה
וְטָהוֹרָה, כְּשֶׁר וּפְסוּל. זֶהוּ שְׂכַתּוּב
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ
הַמַּיִם וְיִהְיֶה מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם,
בֵּין מַיִם שֶׁל טָהוֹרָה הִתֵּר כְּשֶׁר,
וּבֵין מַיִם שֶׁל טְמָאָה, שֶׁהֵם אֶסּוּר
טְמָא פְּסוּל, שֶׁהֵם מִי בּוֹרוֹת
נִשְׁפָּרִים, מַיִם סְרוּחִים, מַיִם
מִטְּנָפִים, וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר לֹא יִהְיֶה
לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פְּנֵי,
וְהָרְקִיעַ הַזֶּה שֶׁמַּבְדִּיל בֵּינֵיהֶם, זֶה
הָרְקִיעַ שֶׁעַל רֹאשֵׁי הַחַיּוֹת, וְזֶה
מִטְּטְרוֹן, שֶׁעָלָיו נֹאמַר וּדְמוֹת
עַל רֹאשֵׁי הַחַיָּה רְקִיעַ, וְעָלָיו
נֹאמַר וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים וְגוֹמֵר, וְזֶה
הַנְּתִיב הַשְּׁשִׁי, וַיֵּשׁ רְקִיעַ מֵעַל
לְרִקְיעַ, וְזֶה הַצְּדִיק שֶׁמְפָרֵד בֵּין
מַיִם נְקִבִיִּים לְמַיִם זְכָרִיִּים לְהוֹדֵעַ
בוֹ, וְעָלָיו נֹאמַר וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
אֶת הָרְקִיעַ, וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מִתַּחַת לְרִקְיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מֵעַל לְרִקְיעַ, וְזֶה הַנְּתִיב הַשְּׁבִיעִי
- צְדִיק.

הַנְּתִיב הַשְּׁמִינִי, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לְרִקְיעַ שָׁמַיִם. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים -
זוֹ הָאֵם הַעֲלִיוֹנָה, לְרִקְיעַ - זֶה
הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, שֶׁהוּא בֵּין יָמִין
וּשְׂמָאל וְכוּלָל אֶת שְׁנֵיהֶם. זֶהוּ
שְׂכַתּוּב וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
אֶחָד, וְהֵם הָעָרֵב שֶׁל יִצְחָק
וְהַבֹּקֶר שֶׁל אַבְרָהָם.

תַּקּוּן שְׁרִשִׁים וְאַחַד

בְּרֵאשִׁית, בְּר"א שְׁת"י, וְעַלֵּיהֶן
נֹאמַר וּתְלַכְנָה שְׂתֵיהֶם וְגוֹמֵר, וְהֵן
שְׁתֵּי תּוֹרוֹת, תּוֹרָה שְׂכַתּוּב וְתּוֹרָה
שְׂבַעֲלֵי פֶה, וְעוֹד, שְׁנֵי לוחות

נְתִיב חֲמִשָּׁה, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם (שם)
(ה), אֵלֶיךָ מֵאֵרֵי מִקְרָא, דְּמֵאֵרֵי מִקְרָא
אֵינוֹן פְּתִילָה, וּמֵאֵרֵי מְשֵׁנָה זֵית, וּמֵאֵרֵי תַלְמוּד
דְּאִיהוּ קִבְלָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי נֵר.

בְּקוֹדֶא רְבִיעָא לְאַתְעֶסְקָא בְּאוֹרֵייתָא דְּבַעַל
פֶּה, וּלְאַפְרָשָׁא בְּהַ בְּשִׁית דְּרִגִּין,
בְּאֶסּוּר וְהִתֵּר טוֹמָאָה וְטָהוֹרָה כְּשֶׁר וּפְסוּל, הִדָּא
הוּא דְּכַתִּיב (שם 1) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ
בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וְיִהְיֶה מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, בֵּין
מַיִם דְּדִכְיוּ דְּטָהוֹרָה הִתֵּר כְּשֶׁר, וּבֵין מַיִם
דְּמִסְאָבוּ דְּאֵינוֹן אֶסּוּר טְמָא פְּסוּל, דְּאֵינוֹן מִי
בוֹרוֹת נִשְׁפָּרִים מַיִם סְרוּחִים מַיִם מִטְּוֹנָפִין,
וְעַלֵּיהֶן אֶתְמַר (שמות א) לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים עַל פְּנֵי, וְהֵאֵי רְקִיעַ דְּאַפְרִישׁ בֵּינֵיהֶן
דָּא רְקִיעַ דְּעַל רִישֵׁי חַיּוֹן, וְדָא מִטְּטְרוֹן,
דְּעַלֵּיהָ אֶתְמַר (יחזקאל א כב) וּדְמוֹת עַל רֹאשֵׁי (ד)
עַה ע"ב) הַחַיָּה רְקִיעַ, וְעַלֵּיהָ אֶתְמַר (בראשית א
ו) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים וְגוֹמֵר, וְדָא נְתִיב שְׂתִיתָאָה,
וְאִית רְקִיעַ לְעֵילָא מְרִקִיעַ, וְדָא צְדִיק דְּאַפְרִישׁ
בֵּין מַיִן נּוֹקְבִין לְמַיִן דְּכוֹרִין, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא
בֵּיהּ, וְעַלֵּיהָ אֶתְמַר (שם) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת
הָרְקִיעַ, וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרִקְיעַ
וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרִקְיעַ, וְדָא נְתִיב
שְׂבִיעָאָה צְדִיק.

נְתִיב תְּמִינָאָה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרִקְיעַ
שָׁמַיִם (שם), וַיִּקְרָא אֱלֹהִים דָּא אִימָא
עֲלָאָה, לְרִקְיעַ דָּא עֲמוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא דְּאִיהוּ
בֵּין יְמִינָא וּשְׂמָאלָא וְכֻלִּיל תְּרוּוִיָּהּ, הִדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (שם) וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד,
וְאֵינוֹן עָרֵב דִּיִּצְחָק וּבֹקֶר דְּאַבְרָהָם.

תַּקּוּנָא תַּלְתִּין וְאֶחָד

בְּרֵאשִׁית בְּר"א שְׁת"י, וְעַלֵּיהֶן אֶתְמַר (רות א
ט) וּתְלַכְנָה שְׂתֵיהֶם וְגוֹמֵר, וְאֵינוֹן

הִלְכוּ לְהַר סִינִי, מִיַּד וְתַהֲם כָּל
הָעִיר עֲלֵיהֶן, הַזְדַּעְזַע כָּל הָעוֹלָם.
זֶהוּ שְׂפָתוֹב וְכָל הָעַם רָאִים אֶת
הַקֶּלֶת וְכוּ' וַיֵּרָא הָעַם וַיִּנְוְעוּ,
וְאָמְרוּ הַזֹּאת נַעֲמִי, זֹהִי הַנְּעִימֹת
שֶׁל הַתּוֹרָה? ! מִיַּד נֹאמֵר וַיִּשְׁבֵּר
אוֹתָם תַּחַת הָהָר. פְּרָחָה הַתּוֹרָה
מִשָּׁם וְאָמְרָה, אֲנִי מְלֵאָה הַלְכָתִי
לְהַר סִינִי, וְכַעַת רִיקָם הַשִּׁיבֵנִי
יְהו"ה, מְלֵיאָ"ה מְלֵא י"ה, וְכַעַת
פָּרַח מִמֶּנִּי מְלֵא"ה י"ה, שֶׁהוּא
יְהו"ה, וְנִשְׁאַרְהָ ה' יְחִידָה אֶל"ם,
נְאֻלְמָתִי דוּמִי"ה, דו"ם י"ה,
הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב שֶׁהוּא ו'.

דְּבַר אַחַר וּתְלַכְנָה שְׂפִיָּהֶן, הַגּוֹף
וְהַנֶּפֶשׁ, לְאַיִזָּה מְקוֹם הַלְכוּ?
לְבֵית הַקְּבָרוֹת, הַגּוֹף נִדוֹן וְנִרְקָב,
וּבְנֶפֶשׁ נֹאמֵר וְתַגַּל מְרַגְלוֹתָיו
וְתִשְׁכַּב.

קָם זָקֵן אֶחָד וְאָמַר: מְנוּרָה
הַקְּדוּשָׁה חָזוּר בָּךְ, עֲרַפָּה הִיא
הַגּוֹף, רוּת הִיא הַנֶּפֶשׁ, הַשְׂתַּפָּה
שְׁלָה נַעֲמִי, נִשְׁמַת חַיִּים, מַחְלוּן
הַרוּחַ, הַגּוֹף שֶׁהִיא עֲרַפָּה הַחֲזִירָה
עֲרַף אֶל הַנֶּשְׁמָה (הַשְׂכִּינָה), הַנֶּפֶשׁ
נִדְבָקָה בְּנִשְׁמָה, זֶהוּ שְׂפָתוֹב
בְּאֲשֶׁר תִּלְכִּי אֶלְךָ - בְּמַצּוֹת עֲשֵׂה,
וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי אֶלֶיךָ - בְּמַצּוֹת לֹא
תַעֲשֶׂה.

דְּבַר אַחַר, בְּאֲשֶׁר תִּלְכִּי אֶלְךָ -
בְּגִלוֹת, שְׁנֹאמֵר בָּהּ וּבִפְשָׁעֵיכֶם
שְׁלַחָה אִמְכֶם, וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי
אֶלֶיךָ, שְׂמִשְׁכְּבֶךָ בְּגִלוֹת, זֶהוּ
שְׂפָתוֹב עַל מִשְׁכְּבִי בְּלִילוֹת. עֲמִךָ
עֲמִי - אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֵלֵהֶי"ךָ
אֵלֵהֶי"י - זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
אֵלֵימְלֶךְ זֶה י', נַעֲמִי זֹה ה', מַחְלוּן
ו', רוּת בָּהּ נִדְבָקָה ה' וְנַעֲשֶׂתָה
תּוֹרָה, וְעֲלִיָּה נֹאמֵר וְקוֹל הַתּוֹרָה
נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ.

ה', מַחְלוּן ו', רוּת בָּהּ אֶתְדַבַּקְתָּ ה' וְאֶתְעַבְדִּתָּ תּוֹרָה, וְעֲלָה אֶתְמַר (שִׁיר ב'
ב) וְקוֹל הַתּוֹרָה נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ.

תְּרִי תּוֹרוֹת אוֹרֵייתָא דְּבַכְתָּב וְאוֹרֵייתָא דְּבַעַל
פָּה, וְעוֹד תְּרִי לִוְחוֹת אֲזָלוּ לְטוֹרָא דְּסִינִי, מִיַּד
וְתַהֲם כָּל הָעִיר עֲלֵיהֶן (ש"ם) אֲזַדְעַזַע כָּל עַלְמָא,
הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (שְׁמוֹת כ יח) וְכָל הָעַם רָאִים אֶת
הַקֶּלֶת וְכוּ' וַיֵּרָא הָעַם וַיִּנְוְעוּ, וְאָמְרוּ הַזֹּאת
נַעֲמִי, דָּא אִיהוּ נַעֲמִי דְּאוֹרֵייתָא, מִיַּד
אֶתְמַר (ש"ם לב יט) וַיִּשְׁבֵּר אוֹתָם תַּחַת הָהָר, פְּרָחָת
אוֹרֵייתָא מִתַּמָּן, וְאָמַרְתָּ (רוּת א כא) אֲנִי מְלֵאָה
הַלְכָתִי לְטוֹרָא דְּסִינִי, וְכַעַן וְרִיקָם הַשִּׁיבֵנִי
יְהו"ה, מְלֵיאָ"ה מְלֵא"ה י"ה, וְכַעַן פָּרַח מִנִּי
מְלֵא"ה י"ה דְּאִיהוּ יְהו"ה, וְאֶשְׁתַּאֲרֶת ה' יְחִידָה
אֶל"ם, נְאֻלְמָתִי דוּמִי"ה (תְּהִלִּים לט ג), דו"ם י"ה,
הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב דְּאִיהוּ ו'.

דְּבַר אַחַר וּתְלַכְנָה שְׂפִיָּהֶן גּוֹף וְנֶפֶשׁ, לְאֵן
אֶתְר אֲזָלִי, לְבִי קְבֵרָא, גּוֹף אֶתְדִן
וְאֶתְרָקֵב, נֶפֶשׁ אֶתְמַר בָּהּ (רוּת ג ז) וְתַגַּל
מְרַגְלוֹתָיו וְתִשְׁכַּב.

קָם סְבָא חַד וְאָמַר, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא חֲזוּר בָּךְ,
עֲרַפָּה אִיהִי גּוֹף, רוּת אִיהִי נֶפֶשׁ, שׁוֹתַפּוּ
דִּילָהּ נַעֲמִי נִשְׁמַת חַיִּים, מַחְלוּן רוּחָא, גּוֹפָא
דְּאִיהִי עֲרַפָּה חֲזָרָה עוֹרָף לְגַבִּי נִשְׁמָה (ג"א
שְׂכִינְתָא), נֶפֶשׁ אֶתְדַבַּק בָּהּ בְּנִשְׁמָתָא, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב (רוּת א טז) בְּאֲשֶׁר תִּלְכִּי אֶלְךָ בְּפִקּוּדֵיךָ
דַּעֲשֵׂה, וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי אֶלֶיךָ בְּפִקּוּדֵיךָ דִּלָּא
תַעֲשֶׂה.

דְּבַר אַחַר בְּאֲשֶׁר תִּלְכִּי אֶלְךָ בְּגִלוֹתָא, דְּאֶתְמַר
בָּהּ (יִשְׁעִיָּה נ א) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם,
וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי אֶלֶיךָ דְּמִשְׁכְּבָא דִּילְךָ בְּגִלוֹתָא,
הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (שִׁיר ג א) עַל מִשְׁכְּבִי בְּלִילוֹת,
עֲמִךָ עֲמִי אֶלֶיךָ יִשְׂרָאֵל, וְאֵלֵהֶי"ךָ אֵלֵהֶי"י דָּא
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, אֵלֵימְלֶךְ דָּא י', נַעֲמִי דָּא

עֲרַפָּה הִיא הָאֵם שֶׁל הָעֶרֶב רַב, שְׁנֵאמַר בְּהֵם כִּי עִם קִשָּׁה עֲרַף הוּא, שְׁחֹזְרָה לְסִרְחֻנָּה וְהַחֲזִירָה עֲרַף לְחַמּוֹתָהּ, כְּלִיּוֹן בְּעֵלָהּ שֶׁל עֲרַפָּה, יֵצֵר הָרַע, שְׂבָאָה כְּלִיָּה מִמְּנוּ לְעוֹלָם, וְהוּא כְּלִיּוֹן, וְאִשְׁתּוֹ לִילִית כְּלִיָּה.

נִשְׁמָה וּנְפֶשׁ, כְּשֶׁאָדָם מַחִיב בְּחַטָּאִים וְהֵם מִתְגַּבְּרִים עַל הָאִיבְרִים, נִשְׁמַת חַיִּים מִסְתַּלְקַת מִהַגּוֹף, וְהַנְּפֶשׁ נִשְׁאֲרַת שָׁם, וְנֵאמַר בְּהַּ וְתַגְּל מְרַגְלוֹתָיו, לְמִי? לְצַדִּיק, וְזוֹ בְרִית מִלָּה, שֶׁהוּא בּוֹעִז ב"ו ע"ז, תַּקִּיף עַל יֵצֵרוֹ, וְיִמַּד שֵׁשׁ שְׁעוּרִים וְיִשֵּׁת עֲלֶיהָ, שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, שְׁמָה אוֹתָם עֲלֶיהָ לְהַגֵּן עֲלֶיהָ, וּפְרֻשׁוּהָ וְתִלְכְּנָה שְׁתִּיהֶם, עִם הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה, וְעֲלִיהֶם נֵאמַר וְתִקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכִנּוֹת שָׁם, לֵאמֹר יֵלֵד בֵּן לְנַעֲמִי, זֶה הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי, שְׁנֵאמַר בּוֹ בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁחָטְאוּ יִשְׂרָאֵל וְגִרְמוּ לְהִסְתַּלְקוֹת הַשְּׂכִינָה, עַל הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה נֵאמַר וְתַגְּל מְרַגְלוֹתָיו. דְּבַר אַחַר וְתִלְכְּנָה שְׁתִּיהֶם, הוּא מְדַבֵּר בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, וּמֵאֵהֶבֶת הַגּוֹף כְּשֶׁהוּא בְּעַל תְּשׁוּבָה, תֵּאמַר הַנְּפֶשׁ אֵלָיו בְּאֲשֶׁר תְּמוּתֵי אָמוֹת וְשֵׁם אֶקְבֵּר, וְלֹא תִזְוֶה הַנְּפֶשׁ בְּקִבְרָה מִמְּנוּ, וְעֲלִיו נֵאמַר בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ - בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ - בְּקִבְרָה, וְהַקִּיצוֹת - לְתַחֲתֵי הַמֵּתִים (לְעוֹלָם הַבָּא), הִיא תְּשִׁיחְךָ - זוֹ הַנְּפֶשׁ לַגּוֹף, וּמִנּוּרָה הַקְּדוּשָׁה, אִם הַגּוֹף לֹא חֹזֵר בְּתְשׁוּבָה וְהַחֲזִיר עֲרַף לְתְשׁוּבָה, הַנְּפֶשׁ נִפְרֶדֶת מִמְּנוּ וְנִקְרָאת עֲרַפ"ה, וְהַגּוֹף הַזֶּה נֵאֱבָד מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת.

אָמַר לוֹ: זָקֵן זָקֵן, וְהָרִי כְּמָה קְבָרִים לְחַנּוּם, וְהָרִי אִם הַגּוֹף

עֲרַפָּה אִימָא דְעֶרֶב רַב, דְּאִתְמַר בְּהוּן (שְׁמוֹת לַד ט) כִּי עִם קִשָּׁה עוֹרְף הוּא, דְּחִזְרַת לְסִרְחֻנָּה, וְחִזְרַת עֲרַף לְגַבֵּי חַמּוֹתָהּ, כְּלִיּוֹן בְּעֵלָהּ דְעֲרַפָּה, יֵצֵר הָרַע דְאִתְיָא כְּלִיָּה מִנִּיהָ לְעֵלְמָא, וְאִיהוּ כְּלִיּוֹן, וְאִתְתִּיהָ לִילִית כְּלִיָּה. נִשְׁמָה וּנְפֶשׁ כַּד בַּר נִשְׁ אִיהוּ מְחוּיֵיב בְּחוּבֵין וּמִתְגַּבְּרִין עַל אֲבָרִים, נִשְׁמַת חַיִּים אֲסִתְלַקַת מִן גּוּפָא, וּנְפֶשׁ אֲשִׁתְּאֲרַת תַּמָּן, וְאִתְמַר בְּהַּ (רוֹת ג ז) וְתַגְּל מְרַגְלוֹתָיו, לְגַבֵּי מָאן לְגַבֵּי צַדִּיק וְדָא בְרִית מִלָּה, דְאִיהוּ בּוֹעִז ב"ו ע"ז תַּקִּיף עַל יֵצֵרֵיהָ, וְיִמַּד שֵׁשׁ שְׁעוּרִים וְיִשֵּׁת עֲלֶיהָ (שֵׁם טו), שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ (שִׁיר ה טו), שׁוּאִית לוֹן עֲלֵהָ לְאֲגָנָא עֲלֵהָ, וְאוּקְמוּהָ וְתִלְכְּנָה שְׁתִּיהֶם בְּשְׂכִינְתָא עֲלָהָ וְתַתָּאָה, וְעֲלִיָּהּ אִתְמַר (רוֹת ד יז) וְתִקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכִנּוֹת שָׁם, לֵאמֹר יֵלֵד בֵּן לְנַעֲמִי, דָּא עַמּוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא דְאִתְמַר בֵּיהַּ (שְׁמוֹת ד כב) בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל, כַּד חָאבוּ יִשְׂרָאֵל וְגִרְמוּ לְאֲסִתְלַקָּא שְׂכִינְתָא, עֲלֵהָ אִתְמַר בְּשְׂכִינְתָא תַתָּאָה וְתַגְּל מְרַגְלוֹתָיו (רוֹת ג ז).

דְּבַר אַחַר וְתִלְכְּנָה שְׁתִּיהֶם, אִיהוּ מְמַלֵּל בְּגוּפָא וּנְפֶשׁא, וּמִרְחִימוּ דְגוּפָא כַּד אִיהוּ בְּעַל תְּשׁוּבָה, יִימָא נְפֶשׁא לְגַבֵּה בְּאֲשֶׁר תְּמוּתֵי אָמוֹת וְשֵׁם אֶקְבֵּר (שֵׁם א יז). וְלֹא תִזְוֶה נְפֶשׁא בְּקִבְרָא מִנִּיהָ, וְעֲלֵהָ אִתְמַר (מְשַׁלִּי ו כב) בְּהַתְּהַלְכְּךָ (דף עו ע"א) תִּנְחָה אוֹתְךָ בְּעֵלְמָא דִּין, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ בְּקִבְרָא, וְהַקִּיצוֹת לְתַחֲתֵי הַמֵּתִים (ג"א לְעוֹלָם הַבָּא) הִיא תְּשִׁיחְךָ, דָּא נְפֶשׁא לְגַבֵּי גּוּפָא, וּבּוֹצִינָא קְדִישָׁא אִם גּוּפָא לֹא חֹזֵר בְּתִיּוּבְתָא, וְחֹזֵר עוֹרְף לְגַבֵּי תִיּוּבְתָא, נְפֶשׁ אִתְפְּרֶשׁ מִנִּיהָ וְאִתְקַרֵי עֲרַפ"ה, וְגוּפָא דָּא אִתְאֱבִיד מִתְרִין עֲלֵמִין.

אָמַר לִיהַּ סָבָא סָבָא, וְהָא כְּמָה קְבָרִין לְמַגְנָא, וְהָא אִם גּוּפָא אִתְאֱבִיד

נֶאֱבָד, עַל מַה תִּקּוּם הַנֶּפֶשׁ לַתַּחִּית הַמֵּתִים? שֶׁהִי וְדַאי הַגּוּף נֶאֱבָד, וְנִתְבָּאָר שֶׁנֶּאֱבָד מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת, וְהִי יֵרֵד לְנִשְׁיָהּ שְׁשֵׁם נִשְׁכַּח לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, אִם כֵּן, כַּמָּה קִבְרִים לְחַנּוּם?

אֲלֵא וְדַאי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יִשְׁנֶה אֶת מַעֲשֵׂי יָדָיו, שֶׁוְדַאי הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהֵם שְׁמַיִם וָאָרֶץ, הֵם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעֲלֵיהֶם אָמַר דָּוִד הַשְּׁמַיִם שְׁמַיִם לַיהוָה, הָאָרֶץ - אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה. זֶהוּ שְׁכַתוֹב יִשְׁמְחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, מִתִּי? בְּזִמְנֵי שֶׁנֶּאֱמַר לְשְׁמַיִם וְהָאָרֶץ, שֶׁל סַמְא"ל וְנִחַשׁ, כִּי שְׁמַיִם כַּעֲשֵׂן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כַּפְּגַד תִּבְלָה, וְאַחֵר שֶׁיִּמְחָה אוֹתָם וְיִשְׁמִיר אֶת אוֹתָם הַמְּמַנִּים שְׁעֲלֵיהֶם, מִיַּד יַחֲדֵשׁ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַשְּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, שֶׁיִּמְחוּ בְּגִלְלֵי הַמְּמַנִּים הָרַעִים הַלְלוּ. זֶהוּ שְׁכַתוֹב כִּי כֹאֲשֶׁר הַשְּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה וְגוֹמֵר, וְהַכֵּל כְּדֵי שֶׁלֹּא יִכְלוּ מַעֲשֵׂי יָדָיו, שֶׁהֵם הַנִּשְׁמוֹת וְהַגּוֹפּוֹת שֶׁנֶּאֱבָדוּ מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, וְאֵלּוּ הַעֲשִׂירִים שֶׁבְּגִלוֹת, בְּגִלְלֵי שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה הוּא שְׁלֵהֶם.

אֲבָל הַעֲנִיִּים שֶׁהֵם צְדִיקִים, הַטּוֹב שְׁלֵהֶם לְאוֹתָם הָעוֹלָמוֹת הַטּוֹבִים, שֶׁבָּהֶם נִבְרְאוּ שְׁתֵּי תוֹרוֹת, תּוֹרַת שְׁכַתָּב וְתּוֹרַת שְׁפֵעַל פֶּה, שֶׁשְׁכָרָם שֵׁם, וּבִשְׁבִיל שְׁלֵמֻטָּה שֶׁל אָרֶץ הַחַיִּים, שֵׁם הַגּוֹפּוֹת לְנִשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ בְּשֵׁם יְהוָה, וְהַגּוּף שֶׁל מִשָּׁה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ לֹא כִּהְתָּה עֵינֹו וְלֹא נָס לַיְחָה, מִשֵּׁם הָיָה, וּבִשְׁבִילֹו הוּא הָיָה מְבַקֵּשׁ רַחֲמִים שֶׁלֹּא יָמוּת וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ, וְלֹא עַל הַגּוּף שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא

עַל מַה תִּקּוּם נֶפֶשׁ לַתַּחִּית הַמֵּתִים, דִּהָא וְדַאי גּוּפָא אֲתַאֲבִיד, וְאֲתַמַּר דְּאֲתַאֲבִיד מִתְרִין עַלְמִין, וְהָא נְחִית לְנִשְׁיָהּ דְתַמְּן אֲתַנְשִׂי לְדָרֵי דְרִין, אִם כֵּן כַּמָּה קִבְרִין לְמַגְנָא.

אֲלֵא וְדַאי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לֹא יִשְׁנֵי עוֹבְדֵי יְדוּי, דְּוְדַאי עַלְמָא דִּין וְעַלְמָא דְאֲתִי דְאִינוּן, וְעַלְמָא דְאִינוּן שְׁמַיָּא וְאַרְעָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אִינוּן, וְעַלְמָא דְאִינוּן דְּוִד (תהלים קטו טו) הַשְּׁמַיִם שְׁמַיִם לַיהוָה, אֲרַעָא אֲתַהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים (שם קטו ט), עַלְמָא דְאִינוּן אֲתַמַּר עַלְמָא דִּין וְעַלְמָא דְאֲתִי בְּשֵׁם דְּיְהוָה, הַדָּא הוּא דְכֵתִיב (שם צו יא) יִשְׁמְחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, אִימְתִי בְּזִמְנָא דְאֲתַמַּר לְגַבֵּי שְׁמַיִם וְהָאָרֶץ דְּסַמְא"ל וְנִחַשׁ, כִּי שְׁמַיִם כַּעֲשֵׂן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כַּפְּגַד תִּבְלָה (ישעיה נא ו), וְלִכְתָּר דִּימְחִי לוֹן וְיִשְׁעִי לְאֵלִין מִמֶּנּוּ דְעַלְמָא דְאִינוּן, מִיַּד יַחֲדֵשׁ לוֹן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְשְׁמַיָּא וְאַרְעָא, דִּיתַמְחוּן בְּגִין אֵלִין מִמֶּנּוּ בִישִׁין, הַדָּא הוּא דְכֵתִיב (שם טו כב) כִּי כֹאֲשֶׁר הַשְּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה וְגוֹמֵר, וְכֵלָא בְּגִין דְּלֹא יִשְׁתַּצוּן עוֹבְדֵי יְדוּי, דְּאִינוּן נִשְׁמַתִּין וְגוֹפִין דְּאֲתַאֲבִידוּ מִתְרִין עַלְמִין, וְאֵלִין עֲתִירִין דְּבְּגִלוֹתָא, בְּגִין דְּהָאִי עַלְמָא אִיהוּ דְלַהוּן.

אֲבָל מִסְפְּנֵי דְאִינוּן צְדִיקָא, טוֹבָא דְלַהוּן לְאִינוּן עַלְמִין טְבִין, דִּי בַהוּן אֲתַבְרִיאוּ תְרֵי תוֹרוֹת אֲוִרִייתָא דְבְּכַתָּב וְאֲוִרִייתָא דְבַעַל פֶּה, דְּאֲגֵרָא דְלַהוּן תַּמְּן וּבְגִין דְלַתַּתָּא דְאָרֶץ הַחַיִּים, תַּמְּן גּוֹפִין לְנִשְׁמַתִּין קְדִישִׁין דְּאֲתַבְרִיאוּ בְּשֵׁם דְּיְהוָה, וְגוּפָא דְמִשָּׁה דְאֲתַמַּר בִּיהּ (דברים לד ז) לֹא כִּהְתָּה עֵינֹו וְלֹא נָס לַיְחָה מִתַּמְּן הָיָה, וּבְגִינֵיהּ הָיָה אִיהוּ בְּעָא רַחֲמֵי דְלֹא יָמוּת וַיִּפּוּק מִנֵּיהּ, וְלֹא עַל גּוּפָא

אָצְלוּ סַנְדָּל, שְׁעָלִיו נֹאמֵר לוֹ שֶׁל
נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ.

וְאָדָם וְחַיִּית וּבְהֵמָה וְעוֹפוֹת שֶׁל
שָׁם הֵם מַעֲשֵׂי בְרֵאשִׁית, וְהֵם
בְּדַמּוֹת עֲלִיּוֹן שֶׁל אֱלֹהִים שֶׁנֹּאמֵר
בְּהֵם בְּמִרְכָּבָה וּדְמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי
אָדָם וְגוֹמֵר, שֶׁהֵם בְּהֵמָה
עֲלִיוֹנוֹת, עֲלֵיהֶן נֹאמֵר יַעֲשֶׂה
לְמַחֲכָה לוֹ, וְשֵׁם עֵץ הַחַיִּים, שְׁמִי
שְׂאוּכַל מִמֶּנּוּ נֹאמֵר בּוֹ וְאָכַל וְחַי
לְעוֹלָם.

וְשֵׁם פְּסָאוֹת שֶׁל זָהָב וְכֶסֶף
וְאֲבָנִים יְקָרוֹת, וּמִטּוֹת שֶׁל זָהָב
וְכֶסֶף, וּרְמ"ח מִצְוֹת שְׂצוּיָה אוֹתָן
מִשֶּׁה לְיִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה, לְטַהֵר
אֶת מַאֲתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה
אֵיבָרִים שֶׁל אוֹתוֹ הַגּוֹף, וְהַגּוֹף
שֶׁל הָעוֹלָם הַשְּׂפֵל הַזֶּה הוּא סַנְדָּל
לְנִשְׁמָה, שְׂמִתְטַנֵּף (וּמִחֲטוּפָה)
בְּזַהֲמַת הָעוֹלָם הַזֶּה. הָרִי פֶּאֶן
שְׁלֵשִׁים וְאַחַת פְּעֻמִּים שֶׁהַתְּפֹרֶשׁ
בְּרֵאשִׁית, וְעֶשֶׂר אֲמִירוֹת,
וּשְׁלִשִׁים וּשְׁנַיִם שְׂבִילִים, הָרִי
שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם, וְצָרִיךְ לְפָרֵשׁ
אוֹתָם. פֶּתַח וְאֵמֵר בְּרֵאשִׁית.

תקון שְׂדֵשִׁים וּשְׁנַיִם

בְּרֵאשִׁית, הַמֹּאמֵר הָרִאשׁוֹן לְכָל,
וְהוּא כּוֹלֵל שְׁנֵי דְבוּרִים, אֲנֹכִי וְלֹא
יְהִי לְךָ, שֶׁנֹּאמְרוּ בְּדְבוּר אֶחָד,
וּשְׁנֵיהֶם רְמוּזִים בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית,
בְּגִלְל זֶה בְּרֵאשִׁית, א"ב רְשִׁית,
א"ב א' אֲנֹכִי ב' לֹא יְהִי לְךָ,
וְהַפֵּל בְּאוֹת אֶחָד ב', וְהִיא ב'
מִבְּרֵאשִׁית.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי מִי שֵׁישׁ
לוֹ עֶבֶד וְהוֹצִיא אוֹתוֹ לְחֵרוֹת
מִשְׁעֶבְדוֹ, יֵשׁ לְרַבּוֹנוֹ לְשַׁבַּח אֶת
עֲצָמוֹ בְּהוֹצָאָה לְחֵרוֹת שֶׁל עֶבֶדוֹ?
וְכִי הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁאֵמֵר
לְאַבְרָהָם כִּי גֵר יְהִי זֶרְעֶךָ וְכוּ',
יֵשׁ לְשַׁבַּח עֲצָמוֹ כְּמָה פְּעָמִים
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם?
אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן: וְדַאי כִּף

דְּהָאֵי עֲלֵמָא דַּאֲתְקָרִי סַנְדָּל לְגַבְיָה, דְּעָלִיָּה
אֲתַמֵּר לִיָּה (שְׁמוֹת ג' ה) שֶׁל נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ.

וְאָדָם וְחַיּוֹן וּבְעִירָן וְעוֹפִיָן דְּתַמָּן אֵינוֹן
עוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, וְאֵינוֹן בְּדִיוֹקְנָא
עֲלָאָה דַּאֲלִין דַּאֲתַמֵּר בְּהוֹן בְּמִרְכָּבָתָא (יחזקאל א'
וּדְמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וְגוֹמֵר, דַּאֲינוֹן בְּעִירָין
עֲלָאִין עֲלֵייהוּ אֲתַמֵּר (ישעיה סד ג) יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה
לוֹ, וְתַמָּן עֵץ חַיִּים דְּמָאֵן דַּאֲכִיל מִנִּיהּ אֲתַמֵּר
בִּיָּה (בראשית ג יב) וְאָכַל וְחַי לְעוֹלָם.

וְתַמָּן פְּרִסְיִין דִּי דְהֵבֵא וְכֶסֶפֶא וְאֲבָנִין וְיִקְרִיין,
וְעֶרְשִׁין דְּכֶסֶפֶא וְדְהֵבֵא, וּרְמ"ח פְּקוּדִין
דְּמַנִּי לוֹן מִשֶּׁה לְיִשְׂרָאֵל בְּהָאֵי עֲלֵמָא, לְדַכָּאָה
רְמ"ח אֲבָרִים דְּהֵהוּא גּוֹפֵא, וְגוֹפֵא דְּהָאֵי
עֲלֵמָא שְׂפֵלָא אִיהוּ סַנְדָּל לְנִשְׁמַתָּא, דַּאֲתַטְנֵף
(נ"א וְאַחַתְּנַפְת) בְּזוּהֵמָא דְּהָאֵי עֲלֵמָא. הָא הַכָּא
תְּלַתִּין וְחַד זְמַנִּין דַּאֲתַפְרֵשׁ בְּרֵאשִׁית, וְעֶשֶׂר
אֲמִירָן וְתַלְתִּין וְתַרִּין שְׂבִילִין הָא שְׁבַעִין וְתַרִּין,
וְצָרִיךְ לְפָרֵשׁא לוֹן. פֶּתַח וְאֵמֵר בְּרֵאשִׁית.

תקונא תלתין ותריין

בְּרֵאשִׁית מֹאמֵר קְדַמָּאָה לְכֹלָא, וְאִיהוּ כְּלִיל
תַּרִּין דְּבוּרִין אֲנֹכִי וְלֹא יְהִיָּה
לְךָ (שְׁמוֹת כ' ב) דַּאֲתַמֵּרוּ בְּדְבוּרָא חֲדָא, וְתַרוּיְהוּ
אֵינוֹן רְמִיזוֹן בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, בְּגִין דַּא
בְּרֵאשִׁית א"ב רְשִׁית, א"ב א' אֲנֹכִי ב' לֹא
יְהִיָּה לְךָ, וְכֹלָא בְּאֵת אֶחָד ב', וְאִיהִי ב'
מִבְּרֵאשִׁית.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי מָאֵן דַּאֲיִת לִיָּה עֶבְדָּא
וְאֶפִּיק לִיָּה לְחֵירוֹ מִשְׁעֶבְדֵיהּ, אִית לִיָּה
לְרַבּוֹנִיָּה לְשַׁבַּחָא גְרַמִּיָּה בְּמִפְקָנוּתָא לְחֵירוֹ
לְעֶבְדֵיהּ, וְכִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דַּאֲמֵר
לְאַבְרָהָם (בראשית טו יג) כִּי גֵר יְהִי זֶרְעֶךָ וְכוּ' אִית
לְשַׁבַּחָא גְרַמִּיָּה כְּמָה (דף עו ע"ב) זְמַנִּין אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם (שְׁמוֹת כ' ג), אָמַר לִיָּה רַבִּי

הוא, אָבֵל פֶּאֶן לֹא מִשְׁפַּח הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֶת עֲצָמוֹ שֶׁהוֹצִיא
אוֹתָם מִן הַגְּלוּת, אֲלֵא חֲמִשִּׁים
פַּעַם הַזְּכִיר בַּתּוֹרָה יִצְיֵאת
מִצְרַיִם, לְהוֹדִיעַ הַדְּרָגָה
שֶׁהוֹצִיאָה אוֹתָם, שֶׁהִיא הַיּוֹבֵל,
שֶׁנֶּאֱמַר בֶּה יוֹבֵל הִיא שְׁנַת
הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְהֵם חֲמִשִּׁים
שְׁעָרֵי בֵּינָה שֶׁנִּמְסְרוּ לְמִשָּׁה
בְּסִינַי, פָּרַט לְאַחַד שֶׁלֹּא נִמְסַר לוֹ,
וְלִכֵּן הַזְּכִיר חֲמִשִּׁים פַּעַם בַּתּוֹרָה
יִצְיֵאת מִצְרַיִם. אָמַר, הָרִי וְדַאי
הַתִּישְׁבָה דַעְתִּי.

מִי זֶה אֱלֹהִים אַחֲרַיִם? אֵלֹו
הַמְּנִיחַ שֶׁל שְׁבַעִים אַמּוֹת,
וּסְמָא"ל וְנַח"ש הָרִי שְׁבַעִים
וּשְׁנַיִם, בְּגִלְלֵי זֶה נִתְּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא תּוֹרָה מִיִּמִּין, שֶׁהוּא חֹסֵד,
וּמִשְׁמָאל שֶׁהוּא גְבוּרָה, שִׁישׁ בֶּה
שְׁבַעִים פָּנִים לְהַנְצִיל מִשְׁבַּעִים
אַמּוֹת, וְהַתּוֹרָה נִתְּנָה מִמֵּי וְאֵשׁ,
שֶׁהֵם שְׁנַיִם, לְהַצִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל
מִסְּמָא"ל וְנַחֲשׁ, שֶׁהֵם מִמֵּי
וְאֵשׁ, וּבְגִלְלֵם נֶאֱמַר לֹא יִהְיֶה לָךְ
אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פְּנֵי, וּכְנִגְד
שְׁבַעִים אַמּוֹת שְׁבַעִים נֶפֶשׁ, וּמִי
שְׁעוֹבֵר עַל שְׁבַעִים פָּנִים שֶׁל
הַתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר לֹא יִהְיֶה לָךְ
אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פְּנֵי, שׁוֹלְטִים
שְׁבַעִים מְנַיִם וְאַמּוֹת שֶׁל יֵצֵר
הָרַע עַל שְׁבַעִים נֶפֶשׁ.

וְכַמּוֹה גִּלְגוּלִים יִבְאוּ לְאָדָם עַל
הַחֲטָאִים הַלְלוֹ, וְאִם לֹא חוֹזֵר
הָאָדָם בְּתִשְׁבּוּבָה בְּגִלְגוּלִים הַלְלוֹ,
אוֹתוֹ הַגּוֹפֵר יוֹרֵד לְאַבְדוֹן, הַגִּלְגוּל
הָרֵאשׁוֹן נִצְבָּע נִצְבָּע לְכֵן,
וְרוֹכֵב הַנֶּפֶשׁ עַל סוּס לְכֵן שֶׁהִיא
הַגּוֹפֵר, וְאִם חוֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה, נֶאֱמַר
כּוּ אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנַיִם
כְּשֶׁלֶג יִלְפִינוּ, וְאִם לֹא, יָבֹא
בְּגִלְגוּל שְׁנִי, וְרוֹכֵב עַל סוּס אָדָם,
וְאִם חוֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה נֶאֱמַר עַל
חֲטָאוֹ אִם יֵאָדִימוּ כְּתוֹלַע כְּצִמְר
יִהְיוּ, וְאִם לֹא, חוֹזֵר וּמִתְגַּלְגֵּל

שְׁמַעוֹן הֶכִי הוּא וְדַאי, אָבֵל הֶכָּא לֹא מִשְׁפַּח
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא גְרַמִּיָּה דְאַפִּיק לִוְן מִן
גְלוּתָא, אֲלֵא חֲמִשִּׁין זְמַנִּין אֲדַפִּיר בְּאוּרִייתָא
יִצְיֵאת מִצְרַיִם, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּדַרְגָּא דְאַפִּיק
לִוְן דְאִיהוּ יוֹבֵלָא, דְאַתְמַר בֵּיה (ויקרא כה יא) יוֹבֵל
הִיא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְאִינוּן חֲמִשִּׁין תַּרְעִין
דְּבִינָה דְאַתְמַסְרוּ לְמִשָּׁה בְּסִינַי בַּר חַד דְּלֵא
אַתְמַסַּר לִיהָ, וּבְגִין דָּא אֲדַפִּיר חֲמִשִּׁין זְמַנִּין
בְּאוּרִייתָא יִצְיֵאת מִצְרַיִם. אָמַר הָא וְדַאי
אַתִּישְׁב דַּעְתִּאי.

מִאֵן אֱלֹהִים אַחֲרַיִם, אֵלִין מִמֵּן דְשַׁבְּעִין
אוּמִין, וּסְמָא"ל וְנַח"ש הָא ע"ב, בְּגִין
דָּא יְהִיב קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אוּרִייתָא מִימִינָא
דְאִיהוּ חֹסֵד וּמִשְׁמָאלָא דְאִיהוּ גְבוּרָה, דְאִית
בֶּה שְׁבַעִין אַנְפִּין לְשׁוּבָא מִשְׁבַּעִין אוּמִין,
וְאוּרִייתָא אַתִּייהִיבַת מִמֵּיא וְאַשָּׁא דְאִינוּן תַּרִּין,
לְשׁוּבָא לְיִשְׂרָאֵל מִסְּמָא"ל וְנַחֲשׁ דְאִינוּן מִמֵּיא
וְאַשָּׁא, וּבְגִינֵיהוּ אַתְמַר (שמות כ ג) לֹא יִהְיֶה לָךְ
אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פְּנֵי, וְלִקְבֹּל שְׁבַעִין אוּמִין
שְׁבַעִין נֶפֶשׁ, וּמִאֵן דַּעְבֵּר עַל שְׁבַעִין אַנְפִּין
דְאוּרִייתָא דְאַתְמַר לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם
עַל פְּנֵי, שְׁלִטִין שְׁבַעִין מִמֵּן וְאוּמִין דִּיצֵר הָרַע
עַל שְׁבַעִין נֶפֶשׁ.

וְכַמּוֹה גִּלְגוּלִין יִתּוּן לְבַר נֶשׁ עַל חוֹבִין אֵלִין,
וְאִם לֹא חוֹזֵר בַּר נֶשׁ בְּתִיּוּבְתָא בְּאֵלִין
גִּלְגוּלִין, הֵהוּא גּוּפָא נְחִית בְּאַבְדוֹן, גִּלְגוּלָא
קְדָמָא אֲצִטְבַּע בְּגוּוֹן חוּוֹר, וְרוֹכִיב נֶפֶשׁא
בְּסוּסִיא חוּוֹרָא דְאִיהוּ גּוּפָא, אִם חוֹזֵר בְּתִיּוּבְתָא
אַתְמַר בֵּיה (ישעיה א יח) אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנַיִם
כְּשֶׁלֶג יִלְפִינוּ, וְאִם לֹא יִתִּי בְּגִלְגוּלָא תְּנִינָא,
וְרוֹכִיב בְּסוּסִיא סוּמְקָא, וְאִם חוֹזֵר בְּתִיּוּבְתָא
אַתְמַר בְּחוּבָא דִּילִיָּה (שם) אִם יֵאָדִימוּ כְּתוֹלַע
כְּצִמְר יִהְיוּ, וְאִם לֹא, אַתְחַזֵּר אַתְגַּלְגֵּל בְּגִלְגוּלָא

בגלגול שלישי, ורוכב על סוס ירק, וזה הגוף.

והם מזל אריה, מזל שור, מזל נשר, שעליהם נאמר הן כל אלה יפעל אל"ל פעמים שלש עם גבר, ואם שלש אלה לא יעשה לה, לנפש, בשלשה גלגולים, שעושה לה שאר פסות ועונה, ויצאה חנם אין פסוף, ועל שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו, ועל ארבעה, שהוא מזל אדם, לא אשיבנו, שלא יקלקלו אותו.

אבר לצדיקים, ועשה חסד לאלפים, אלפים ודאי, שלשה גלגולים בהם הוא מרויח שלשת אלפים, שהם עולמות של פסופים, ולמי? לאהביו ולשמרי מצותיו. לרשעים שהם לא יחזרו בתשובה בשלשת הגלגולים הללו, נאמר בהם והאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמה. אמר: רבי, אם פן אני יורד, אלא שבע ארצות הן, ועולים לשבעים פנגד שבעים נפש, ושבע ארצות הן: ארץ, אדמה, ארקא, גיא, ציה, נשיה, תבל, והם שבעה מדורי גיהנם. אותה נפש שלא חזרה בתשובה בשלשת אלה, מוריד אותה הקדוש ברוך הוא למדורי גיהנם הללו, ושם נשפחת לדורי דורות.

ואם הוא צדיק, נאמר בו כי שבע פול צדיק וקם. אמר לו רבי אלעזר: ואם הוא צדיק, למה ירד לשם? אלא פדי להוציא משם כל נפש ונפש שהרהרו תשובה ומתו בקצור שנים, והוא טורח בשבילו, זהו מאמר ראשון שהוא בראשית.

תקון שלשים וששה

בראשית, זו מצוה ראשונה, שנרמזה בשלשים ושנים שבילים, שהם שלשים ושנים

תליתאה, ורכיב בסוסיא ירוקא ודא גופא. ואינון מזל אריה מזל שור מזל נשר, דעלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל אל"ל פעמים שלש עם גבר, ואם שלש אלה לא יעשה לה (שמות כא יא) לנפשא בתלת גלגולין, דעביד לה שאר פסות ועונה, ויצאה חנם אין פסוף (שם), ועל שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו (עמוס ב א), ועל ארבעה דאיהו מזל אדם לא אשיבנו, דלא יקלקלו ליה.

אבר לצדיקיא ועשה חסד לאלפים (שמות כ ה), אלפים ודאי, תלת גלגולין בהון איהו רווח תלת אלפין דאינון עלמין דכסופין, ולמאן לאהביו ולשמרי מצותיו (שם) לחייביא דאינהו לא יחזרון בתיובתא בתלת גלגולין אלין, אתמר בהון (ויקרא כג לא) והאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמה, אמר רבי אם פן אנה נחית, אלא שבע ארעין אינון, וסלקין לשבעין לקבל שבעים נפש, ושבע ארעין אינון ארץ אדמה ארקא גיא ציה נשיה תבל, ואינון שבע מדורין דגיהנם, ההיא נפשא דלא חזרה בתיובתא באלין תלת, נחית לה קודשא בריך הוא במדורין דגיהנם אלין, ותמן אתנשי לדרי דרין.

ואם הוא צדיק אתמר ביה (משלי כד טז) כי שבע יפול צדיק וקם, אמר ליה רבי אלעזר, ואם הוא צדיק אמאי נחית תמן, אלא בגין לאפקא מתמן כל נפשא ונפשא מאלין דהרהרו בתיובתא ומתו בקצרות שנין, ואיהו טרח בגיניה, דא איהו מאמר קדמא דאיהו בראשית.

תקונא תלתין ותלת

בראשית דא פקודא קדמא, דאתרמיז

בַּל"ב שְׁבִילִין, דְּאִינוּן ל"ב אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא
 דְּבְרָאשִׁית, כ"ב אֲתוּוּן וְעֵשֶׂר אַמִּירָן דְּאֲתַפְלִילָן
 בְּהוּ, תְּקוּנָא קְדָמָא יֵרָאָה, וְעֵלָה אֲתַמַּר (תהלים
 קיא) רֵאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאֵת יְהו"ה, דְּאִית דְּחִילו
 וְאִית דְּחִילו, (דף טו ע"ב) יֵרָאֵת יְהו"ה דָּא
 שְׁכִינְתָא מְלָכוֹת קְדִישָׁא, יֵרָאָה רְעָה דָּא רְצוּעָה
 לְאַלְקָאָה לְחֵיבִיָּא, וּמֵאִי נִיהוּ סָם הַמּוֹת
 דְּסַמָּא"ל, נּוֹקְבָא דִּילִיָּה, יֵרָאֵת יְהו"ה אִיְהִי
 אֲגָרָא לְמָאן דְּנָטִיר פְּקוּדִין דְּלֵא תַעֲשֶׂה, יֵרָאָה
 רְעָה אִיְהִי רְצוּעָה לְאַלְקָאָה לְמָאן דְּאֲעֵבֵר
 עֲלֵיָּהּ.

אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית,
 עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת וְעֵשֶׂר
 אַמִּירוֹת שֶׁנִּכְלְלוּ בָהֶם. הַתְּקוּן
 הַרְאֵשׁוֹן יֵרָאָה, וְעֵלֶיָּה נֹאמַר
 רֵאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאֵת יְהו"ה, שֵׁישׁ
 יֵרָאָה וְיֵשׁ יֵרָאָה. יֵרָאֵת יְהו"ה זו
 הַשְּׁכִינָה, הַמְּלָכוֹת הַקְּדוּשָׁה,
 יֵרָאָה רְעָה זו רְצוּעָה לְהִלְקוֹת אֶת
 הַרְשָׁעִים, וּמֵי הוּא? סָם הַמּוֹת
 שֶׁל סַמָּא"ל, הַנִּקְבָּה שְׁלוּ, יֵרָאֵת
 יְהו"ה הִיא שֶׁכָּר לְמִי שֶׁשׁוֹמֵר
 מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, יֵרָאָה רְעָה הִיא
 רְצוּעָה לְהִלְקוֹת אֶת מִי שֶׁעוֹבֵר
 עֲלֵיהֶן.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר אֲלַעְזָר בְּרִי, אִית מָאן
 דְּדַחִיל לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דִּיִּיחוּן
 בְּנוֹי וְיִסְגִי עוֹתֵרִיה בְּהֵאִי עֲלֵמָא, וְאִי חֶסֶר
 מְהֵאִי לָא דְּחִיל לִיָּה, הֵאִי לָא שׁוּי לִיָּה יֵרָאֵת
 יְהו"ה לְעַקְרָא, אֲבָל מָאן דְּדַחִיל לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בֵּין בְּטִיבוּ בֵּין בְּעַאקוּ, הָא דָּא שׁוּי
 יֵרָאֵת יְהו"ה בֵּיה לְעַקְרָא, דְּתַלְת דְּרָגִין אִינוּן
 דִּירָאָה, אִית יֵרָאָה בֵּין בְּטִיבוּ בֵּין בְּעַאקוּ, וְאִית
 יֵרָאָה דְּדַחִיל לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּטִיבוּ וְלֹא
 בְּעַאקוּ, וְאִית יֵרָאָה דְּלֵא עֲלִיָּה לְעַקְרָא
 בֵּין לְטִיבוּ בֵּין לְעַאקוּ, צְדִיק גְּמוּר שׁוּי לָהּ
 עֲלִיָּה לְעַקְרָא בֵּין לְטִיבוּ בֵּין לְדִינָא, בִּינוּנִי
 שׁוּי לִיָּה עֲלִיָּה לְטִיבוּ וְלֹא לְדִינָא, רִשְׁעֵי גְּמוּר
 לָא שׁוּי לִיָּה עַקְרָא לָא בְּטִיבוּ וְלֹא בְּדִינָא.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר:
 בְּנִי, יֵשׁ מִי שִׁירָא מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא כְּדִי שִׁיחִיו אֶת בְּנָיו וְיִגְדֵּל
 עֲשָׂרוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאִם חֶסֶר
 מִזֶּה, אִינוּ יֵרָא מִמֶּנּוּ, זֶה לֹא שֵׁם
 לוֹ אֶת יֵרָאֵת יְהו"ה לְעַקְרָא, אֲבָל
 מִי שִׁירָא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בֵּין בְּטוֹב בֵּין בְּצָרָה, זֶהוּ מִי שֵׁם
 אֶת יֵרָאֵת יְהו"ה בּוֹ לְעַקְרָא, שֶׁשֶּׁלֶשׁ
 דְּרָגוֹת הֵן שֶׁל יֵרָאָה, יֵשׁ יֵרָאָה בֵּין
 בְּטוֹב בֵּין בְּצָרָה, וְיֵשׁ יֵרָאָה שִׁירָא
 אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּטוֹב וְלֹא
 בְּצָרָה, וְיֵשׁ יֵרָאָה שֶׁלֹּא שֵׁם אוֹתָהּ
 עֲלֵיו לְעַקְרָא, בֵּין לְטוֹב בֵּין לְצָרָה.
 צְדִיק גְּמוּר שֵׁם אוֹתָהּ עֲלֵיו לְעַקְרָא
 בֵּין לְטוֹב בֵּין לְדִין, הַבִּינוּנִי שֵׁם
 אוֹתָהּ עֲלֵיו לְטוֹב וְלֹא לְדִין,
 הַרְשָׁעֵי גְּמוּר לֹא שֵׁם אוֹתָהּ עַקְרָא,
 לֹא בְּטוֹב וְלֹא בְּדִין.

וְשְׁכִינְתָא אֲמֵאִי אֲתַקְרִיאַת יֵרָאָה, דְּהָא
 הִיא מְסֻטְרָא דְּעַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא
 אֲתַנְטִילַת, אֲלֵא כְּמָה דְּעַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא
 נְטִיל מְרַחְמֵי וְדִינָא דְּאִינוּן יְמִינָא וְשְׁמָאֲלָא,
 הִכִּי אִיְהִי נְטִילָא מִתְרוּיָהּ, מְסֻטְרָא
 דְּשְׁמָאֲלָא דָּא אֲתַקְרִיאַת יֵרָאָה פְּחַד יִצְחָק,
 דְּמְסֻטְרָא דִּימִינָא אֲהַב"ה אֲתַקְרִי, וְדָא
 פְּקוּדָא תְּנִינָא דְּאֲתַמַּר בְּה (ירמיה לא ב) וְאֲהַבַּת

וְכָמָה הַשְּׁכִינָה נִקְרָאת יֵרָאָה?
 שְׁהַרִי הִיא נְטִילָה מִצַּד הָעַמּוּד
 הָאֲמַצְעִי. אֲלֵא כְּמוֹ שֶׁהָעַמּוּד
 הָאֲמַצְעִי נּוֹטֵל מְרַחְמִים וְדִין,
 שֵׁהֶם יְמִין וְשְׁמָאֲל, כִּף הִיא
 נּוֹטֵלַת מִשְׁנִיָּהֶם, מִצַּד הַשְּׁמָאֲל זו
 נִקְרָאת יֵרָאָה, פְּחַד יִצְחָק, שְׁמַצַּד
 הַיְמִין נִקְרָא אֲהַב"ה, וְזוֹ הַמְצוּה
 הַשְּׁנִיָּה שְׁנֹאמַר בְּה וְאֲהַבַּת עוֹלָם
 אֲהַבְתִּיךָ עַל כֵּן מִשְׁכַּתִּיךָ חֶסֶד.
 וּמִצַּד שְׁנֵי הַצְּדָדִים הִלְלוּ נִקְרָא

עולם אֶהְבֵּתִיךָ עַל פֶּן מְשַׁכְתִּיךָ חֶסֶד.
 וּמִתְרִין סְטָרִין אֵלֶיךָ אֲתִקְרִי עֲמוּדָא
 דְּאֲמַצְעִיתָא אֹרַח וְנֶר, וְשִׁכְנִתָּא אֹרַח
 אַבּוּקָה, אֹרַח, לְיִהוּדִים הִיתָה אֹרַח (אסתר ה
 טו), אַבּוּקָה הָכִי אֹקְמוּהוּ מְאִירִי מִתְנִיתִין
 דְּצִדִּיקִים קִיִּימִין קִמִּי שְׁכִינְתָּא פְּנֵר לְפָנֵי
 הָאֲבּוּקָה. מִסְטָרָא דִּימִנָּא יְהוּ"ה, וּמִסְטָרָא
 דְּשְׁמַאֲלָא אֲדִנִּי דִּתְמָן דִּין, וּבְגִין דָּא בְּיוֹמָא
 קִדְמָאָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִיִּים יְהִי אֹרַח (בראשית א
 ג), בְּגִין דְּחַמְשׁ אֹרַח אֵינוֹן בְּיוֹמָא קִדְמָאָה,
 וְאֵינוֹן ה' עֲלָאָה וּמִתְמָן נְהִרִין, י' בְּשְׁמַאֲלָא
 וְדָא נֶר, וְדָא ה"י מִן אֱלֹהִיִּים ה' לִימִנָּא י'
 לְשְׁמַאֲלָא, (ו' מְלִ"א מִתְרַוְוִיחוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, בֵּן "ה,
 וְדָא אִיהוּ רִזָּא אֱלֹהִיִּים מְלִ"א ה"י, דָּא כְּתִיבַת קִדְמָאָה. וְרוּזָא דְּמִלְכָה
 ה"א, אֱלֹהִיִּים דָּא מְלִי"אָה בְּהַפּוּדָא אֲתוּוֹן, וְדָא ה' וְעִירָא, דְּאִיהוּ
 מְלִי"א מִתְלַת אֲתוּוֹן, וְאֲתַעְבִּידַת הַיּוֹ"ה, לְעִילָא אִיהוּ הַיּוֹ"ה, וּבְכָה
 מִתְחִילִין אֲתוּוֹן דְּאֹרְוִיתָא ה"ו וּלְכַתֵּר ט"י, וְאִנְהָ אֲשַׁתְּכַח ה'
 בְּתַרְרָאָה, אֲלָא ד' תּוֹת לְמַהוּי ה', אֲלָא מֵאֵן גְּרַם דְּפִרַח מִינְהּ ו'
 דְּאִיהוּ יֶרֶךְ דִּילְהָ, אֲלָא גְּתַנְנִי שׁוּמְמָה כָּל הַיּוֹם דְּנֻהָ (איכה א יג),
 דָּא הוּד דְּאִיהוּ יֶרֶךְ דִּילְהָ דְּאֲתַחְזֹרַת אִיהוּ דְּנֻהָ בְּאֶלְפָּה חֲמִשָּׁאָה,
 בְּגִין דְּפִרַח מְנִיָּה יֶרֶךְ, דְּעִלְיָה אֲתַמֵּר (בראשית לב כג) וְתַקַּע כַּף יֶרֶךְ
 יַעֲקֹב, אֲשַׁתְּמוּדַע דְּמִימִנָּא קָא מִתְחַלַּת לְמִמְנֵי אֶת ד' עַד נִצְחָה,
 וְהוּד אִיהוּ יֶרֶךְ שְׁלִימוֹ דִּילְהָ, וְדָא אִיהוּ דְּאֲתַתְּיָהִיב לְמִשְׁהָ, הָרָא
 הוּא דְּאֲתַמֵּר וְנָתַן הוּד לְמִשְׁהָ).

תקונא תלתין וארבע

בְּרִאשִׁית, ב' נוֹקְבָא פְּתִיחָא לְקַבְּלָא מִימִנָּא,
 לְהֵהוּא (נ"א מְהֵהוּא) דְּגַמִּיל חֶסֶד
 עֲמָה, וְאֲמַאי דָּאֵת י' עַל רִישִׁיָּה פְּגוּוֹנָא דָּא
 ג', וּבְגִין דָּא הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, אִם פֶּן
 אֲמַאי ג' אַחֲזוֹר לְב', אֲלָא רִזָּא דְּמִלְהָ וְאִישׁ
 אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֶחָתוֹ בֵּת אֲבִיו אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְרָאָה
 אֶת עֵרוֹתָהּ וְהִיא תִרְאֶה אֶת עֵרוֹתוֹ חֶסֶד הוּא,
 ב' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה מֵא', ג' הַחֲזִירָה
 פְּנִיָּה מִב', ד' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה מִג',
 ה' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה מִד', פֶּל
 הַאוֹתִיּוֹת הַחֲזִירוּ פְּנִיָּהֶן זֹו מִזֹּו,
 הוּא (ויקרא כ יז), ב' חֲזַרְתָּ אֲנִפּוּי מֵא', ג' אַחֲזַרְתָּ אֲנִפּוּי מִב', ד' חֲזַרְתָּ אֲנִפּוּי

הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי אֹרַח וְנֶר,
 וְהַשְׁכִּינָה אֹרַח, אַבּוּקָה. אֹרַח -
 לְיִהוּדִים הִיתָה אֹרַח, אַבּוּקָה -
 כִּךְ פִּרְשׁוּהוּ בְּעִלֵי הַמִּשְׁנָה,
 שְׁצִדִּיקִים עוֹמְדִים לְפָנֵי הַשְׁכִּינָה
 כִּכְר לְפָנֵי הָאֲבּוּקָה, מִצַּד הַיָּמִין
 יְהוּ"ה, וּמִצַּד הַשְּׂמָאל אֲדִנִּי,
 שְׁשֵׁם הַדִּין, וּמִשׁוּם זֶה בְּיוֹם
 הָרִאשׁוֹן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִיִּים יְהִי אֹרַח,
 מִשׁוּם שְׁחַמְשָׁה אֹרַח הֵם בְּיוֹם
 הָרִאשׁוֹן, וְהֵם ה' הַעֲלִינוּנָה, וּמִשְׁם
 מְאִירִים, י' בְּשְׂמָאל, וְזֶה נֶר, וְזֶה
 ה"י מִן אֱלֹהִיִּים, ה' לְיָמִין י'
 לְשְׂמָאל, (ו' מְלִ"א מִשְׁנֵיהֶם הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי,
 בֵּן י"ה וְהוּוֹ סוּד אֱלֹהִיִּים מְלִ"א ה"י, זֹו כְּתוּבָה
 רִאשׁוֹנָה. וְסוּד הַדְּבָר - ה"א, אֱלֹהִיִּים זֶה מְלִי"אָה
 בְּהַפּוּדָא אוֹתִיּוֹת, וְזֹו ה' וְעִירָה, שְׂהִיא מְלִאָה
 מְשַׁלֵּשׁ אוֹתִיּוֹת, וְנַעֲשִׂית הַיּוֹ"ה, לְמַעַלָּה הוּא
 הַיּוֹ"ה, וּבְכָה מִתְחִילִים אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה ה"ו וְאֲחֵר
 כִּךְ ט"י, וְאִנְהָ נִמְצָאָה א' אַחֲרוֹנָה? אֲלָא ד' הִיתָה
 לְהִיּוֹת ה', אֲלָא מִי גְרַם שְׁפִרַח מִמְנֵהּ ו' שְׂהוּא
 הַיֶּרֶךְ שְׁלֵהָ? אֲלָא גְּתַנְנִי שׁוּמְמָה כָּל הַיּוֹם דְּנֻהָ,
 וְזֹו הוּד שְׂהוּא הַיֶּרֶךְ שְׁלֵהָ, שְׂהוּא חוֹר דְּנֻהָ בְּאֶלְפָּה
 הַחֲמִישִׁי, מִשׁוּם שְׁפִרַח מִמְנֵהּ יֶרֶךְ, שְׁעִלְיוֹ נֹאֲמֵר
 וְתַקַּע כַּף יֶרֶךְ יַעֲקֹב, נוֹדַע שְׁמִקְמִין מִתְחִילָה לְמַנּוֹת
 הַאוֹתִיּוֹת עַד נִצְחָה, וְהוּד הוּא הַיֶּרֶךְ, הַשְּׁלֹמּוֹת שְׁלֵהָ,
 וְזֹו שְׁנַתן לְמִשְׁהָ, וְזֹו שְׁנֹאֲמֵר וְנָתַן הוּד לְמִשְׁהָ).

תקון שלשים וארבעה

בְּרִאשִׁית, ב' נְקֻבָּה פְּתוּחָה לְקַבְּלָא
 מִימִין, לְאוֹתוֹ (מֵאוֹתוֹ) שְׁגוּמֵל עֲמָה
 חֶסֶד, וְלָמָּה? שְׂהָאוֹת י' עַל רִאשׁוֹ
 פְּמוֹ זֶה ג', וּמִשׁוּם זֶה הַרוּצָה
 לְהַחֲפִים יְדָרִים, אִם פֶּן, לְמָה ג'
 אַחֲזוֹר לְב'? אֲלָא סוּד הַדְּבָר -
 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֶחָתוֹ בֵּת
 אֲבִיו אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עֵרוֹתָהּ
 וְהִיא תִרְאֶה אֶת עֵרוֹתוֹ חֶסֶד הוּא,
 ב' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה מֵא', ג' הַחֲזִירָה
 פְּנִיָּה מִב', ד' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה מִג',
 ה' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה מִד', פֶּל
 הַאוֹתִיּוֹת הַחֲזִירוּ פְּנִיָּהֶן זֹו מִזֹּו,

וְאֵינָן פְּנִים בְּפָנִים, וְלָמָּה? אֵלָּא סוּד הַדְּבָר - וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי וְכוּ', וְלָמָּה מַחְזִירוֹת פְּנִים זֶה מִזֶּה? בְּשִׁבְלֵי הַעֲרִיּוֹת שֶׁהֵן פְּנִינָדָם, א' כְּנִגְדֵי אֲרוֹר שֶׁהוּא עֲרוּהָ, וְעֲלִיו נֶאֱמַר אֲרוֹר שֹׁכֵב עִם אַחֲתוֹ, שֶׁהַעֲרִיּוֹת הֵלְלוּ, כֹּל אֶחָד שׁוֹכֵב עִם אָמוֹ וְעִם אַחֲתוֹ וְעִם בֵּיתוֹ, וּמְחִזְרִים פְּנִים אֲלֵיהֶם, שְׂאִין לָהֶם בִּשְׁת פְּנִים, אֲבָל הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת מַחְזִירוֹת פְּנִיהֵן בְּבִשְׁת בַּעֲנוּהָ, עֲרִיָּה תַעֲוֹר, וּבְגִלְלָה נֶאֱמַר וּלְפָנָי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל, עוֹר שֶׁהוּא עוֹר, וְסוּד הַדְּבָר - עָרוֹם רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר.

וְאַחַר כֵּךְ כְּשֶׁמִּתְפַּשְׁטִים מֵהֶם, כָּלֶם מִתְיַחֲדִים וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ, וּמִתְיַחֲדִים אֵב עִם אִם, אֵח עִם אַחֲתוֹ. כַּעַת שֶׁעֲרוּהָ בִּינֵיהֶם, יֵשׁ פְּרוּד בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן יְהו"ה, זְהוּ שְׁכַתוֹב כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד (בֵּין אַחִים) בִּינֵי וּבִינָךְ. אַחַר שֶׁהַעֲרִיּוֹת עוֹבְרוֹת מֵהֵן, יִהְיֶה יְהו"ה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, וְהַסוּד שֶׁל אֶחָד - אֵח ד', הַעֲרוּהָ שֶׁל שְׁנֵיהֶם אַחַר. בְּזִמְנָן שֶׁמִּסְתַּלַּק הַקּוֹץ מִד' שֶׁל אֶחָד נִשְׁאָר אַחַר, וְעֲלִיו נֶאֱמַר וְסוּד אַחַר אֵל תִּגַּל.

תקון שלשים וחמשה

בְּרֵאשִׁית, בְּתִשְׂרִי נִבְרָא הָעוֹלָם, חָסַר א' לְהִיּוֹת בְּרֵאשִׁית, זֶה אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְּתִשְׂרִי, וּמִשׁוֹם שֶׁעֲתִידָה הָאָרֶץ לְהִתְקַלֵּל בְּגִלְלוֹ, זְהוּ אֲרוּרָה הָאָדָמָה בְּעִבּוּרָךְ. הַסְתַּלַּק מִן תִּשְׂרִי וּפְתַח בְּב' שֶׁהִיא בְּרָכָה שֶׁתִּתְבָּרַךְ הָאָרֶץ, וְלִהְיוֹת אוֹתָהּ מִן הַקְּלָלָה, וְלֹא עוֹד, אֵלָּא מִשׁוֹם שֶׁתִּשְׂרִי הוּא דִין, לֹא נִזְכָּר שֵׁם בְּתִשְׂרִי, שֶׁלֹּא יִתְכַּן בּוֹ פַּעַם אַחֲרָת. זְהוּ שְׁכַתוֹב נֵר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם.

אִיהוּ דִין, לֹא אֲדַבֵּר תִּמְנָן בְּתִשְׂרִי, דִּלָּא יִתְכַּן בֵּיה זְמַנָּא אַחְרָא, הָדָא הוּא

דְּכַתִּיב (מְשַׁלֵּי כ כו) נֵר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם. (כך מִצְאָתוֹ).

מַג', ה' חֲזַרְתָּ אֲנַפּוֹי מִד', כֹּל אַתּוּן חֲזַרְיָן אֲנַפִּין (דף עו ע"ב) דָּא מִן דָּא, וְלֹאֵו אֵינּוֹן אֲנַפִּין בְּאֲנַפִּין, וְאַמְאִי אֵלָּא רָזָא דְמִלְּהָ וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי וְכוּ' (שְׁמוֹת ל ג כג), וְאַמְאִי חֲזַרְיָן אֲנַפִּין דָּא מִן דָּא, בְּגִין עֲרִיין דְּאֵינּוֹן לְקַבְּלֵיהוּ, א' לְקַבְּלֵיהָ אֲרוֹר דְּאִיהוּ עֲרוּהָ, וְעֲלִיהָ אֶתְמַר (דְּבָרִים כז כב) אֲרוֹר שֹׁכֵב עִם אַחֲתוֹ, דְּאֵלִין עֲרִיין כֹּל חַד שֹׁכֵיב עִם אִמְיָה וְעִם אַחְתֵּיהָ וְעִם בְּרַתֵּיהָ, וְחֲזַרְיָן אֲנַפִּין לְגַבְיֵיהוּ דְלִית לוֹן בִּשְׁת פְּנִים, אֲבָל אַתּוּן קְדִישִׁין חֲזַרְיָן אֲנַפִּיהוּ בְּבִשְׁת בַּעֲנוּהָ, עֲרִיָּה תַעֲוֹר, וּבְגִינָה אֶתְמַר (ויקרא יט יד) וּלְפָנָי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל, עוֹר דְּאִיהוּ עוֹר, וְרָזָא דְמִלְּהָ עָרוֹם רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר (מְשַׁלֵּי כב ג).

וְלִבְתָּר דְּמִתְפַּשְׁטִין מִנֵּיהוּ מִתְיַחֲדִין כְּלָהוּ וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ, וּמִתְיַחֲדִין אֲבָא עִם אִמְאָ, אֵח עִם אַחְתֵּיהָ, כַּעַן דְּעֲרוּהָ בִּינֵיהוּ אֵית פְּרוּדָא בְּאַתּוּן דְּאֵינּוֹן יְהו"ה, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (רות א יז) כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד (בֵּין אַחִים) בִּינֵי וּבִינָךְ, לְבָתָר דְּאֶתְעַבֵּר עֲרִיּוֹת מִנֵּיהוּ, יִהְיֶה יְהו"ה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, וְרָזָא דְּאֶחָד אֵח ד', עֲרוּהָ דְתִרְוִיָּהוּ אַחַר, בְּזִמְנָא דְּאֶסְתַּלַּק קוֹצָא מִן ד' מִן אֶחָד אֶשְׁתָּאֵר אַחַר, וְעֲלִיהָ אֶתְמַר (מְשַׁלֵּי כה ט) וְסוּד אַחַר אֵל תִּגַּל.

תקונא תלתין וחמשה

בְּרֵאשִׁית, בְּתִשְׂרִי אֶתְבָּרִי עֲלֵמָא, חָסַר א' לְמַהוּי בְּרֵאשִׁית, דָּא אָדָם דְּאֶתְבָּרִי בְּתִשְׂרִי, וּבְגִין דְּעֲתִידָה אֲרַעָא לְאַתְלִטִּיא בְּגִינָה, דָּא הוּא אֲרוּרָה הָאָדָמָה בְּעִבּוּרָךְ (בְּרֵאשִׁית ג יז), אֶסְתַּלַּק מִן תִּשְׂרִי, וּפְתַח בְּב' דְּאִיהוּ בְּרָכָה לְאַתְבָּרְכָא אֲרַעָא, וְלֹאֲפַקָא לָהּ מִן לְוִטִּיא, וְלֹא עוֹד אֵלָּא בְּגִין דְּתִשְׂרִי אִיהוּ דִין, לֹא אֲדַבֵּר תִּמְנָן בְּתִשְׂרִי, דִּלָּא יִתְכַּן בֵּיה זְמַנָּא אַחְרָא, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (מְשַׁלֵּי כ כו) נֵר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם.

תקונא תלתין ושתא

תקון שדשים ושישה

בראשית, דאיהו שבת בראשית, דהא שבע שבתות אינון, ולכל חד אית ליה שית ימי המעשה, וכל יומא דקודשא בריך הוא הוא אלה שנים, הדא הוא דכתיב (תהלים צד) כי אלה שנים בעיניך וכו', ושבת בראשית שית יומין דיליה אינון שני אלפים תהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח.

שני אלפים תהו והארץ היתה תהו, שני אלפים תורה ורוח אלהים מרחפת על פני המים (בראשית א ב), ולית מים אלא אורייתא, פני המים תרין אנפין דילה, דאינון מצות עשה ומצות לא תעשה, חוור וסומק, ימינא ושמאלא, ואלין אינון שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח, ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור (שם ג), עלייהו אתמר (ישעיה כד טו) על פן באורים כפדו יהוה, על פן ודאי דאתמר ביה ויהי כ"ן, ואינון שבעין, ועל תרין מאורות אלין אתמר דו פרצופין דכר ונוקבא, יהי אור דא פסח, אור לארבעה עשר, ויהי אור ראש השנה, דאתמר ביה ויהי היום, הכא ויהי והתם ויהי, ובכל אתר ויהי לישנא דצערא.

בראשית, שהוא שבת בראשית, שתי שבע שבתות הן, ולכל אחת יש לו שישה ימי המעשה, וכל יום של הקדוש ברוך הוא הוא אלה שנים, זהו שפתוב פי אלה שנים בעיניך וכו'. ושבת בראשית ששת הימים שלו הם שני אלפים תהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח. שני אלפים תהו - והארץ היתה תהו, שני אלפים תורה - ורוח אלהים מרחפת על פני המים, ואין מים אלא תורה, פני המים - שני הפנים שלה, שהן מצוות עשה ומצוות לא תעשה, לבן ואדם, ימין ושמאל, ואלה הם שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח. ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, עליהם נאמר על פן באורים כפדו יהוה, על פן ודאי, שנאמר בו ויהי כ"ן, והם שבעים, ועל שני המאורות הללו נאמר דו פרצופים זכר ונקבה. יהי אור - זה פסח, אור לארבעה עשר, ויהי אור - ראש השנה, שנאמר בו ויהי היום, כאן ויהי ושם ויהי, ובכל מקום ויהי לשון צער.

שבת בראשית נקודה בחלל דילה, (דאיהי שבת בריח), י' שבת חלל, חלל למאן, לההיא נקודה, מחלליה מות יומת (שמות לא יד), למאן דעאל נוכראה בחלל דילה, דאיהי רשות הרבים יין נסוף זונה, ובגין דא הכא צריך דחילו, ודא איהו בראשית יר"א שפ"ת, הדא הוא דכתיב (ויקרא יט ג) איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו, ומאן דעאל רשו נוכראה בחלל (דף עח ע"א) דילה, דאיהי רשות הרבים יין נסוף זונה, עליה אתמר (במדבר יט יג) את מקדש יהוה טמא ונכרתה וכו', והאי נקודה

שבת בראשית נקדה בחלל שלה, (שהיא שבת בריח), י' שבת חלל, חלל את מי? את אותה נקדה, מחלליה מות יומת, למי שמכניס נכריה בחלל שלה, שהיא רשות הרבים, יין נסוף זונה, ומשום זה כאן צריך יראה, וזהו בראשית יר"א שפ"ת. זהו שפתוב איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו, ומי שמכניס רשות נכריה בחלל שלה, שהיא רשות הרבים, יין נסוף זונה, עליו נאמר את מקדש יהוה טמא ונכרתה וכו', והנקדה הזו היא אות של שבת,

אות של ימים טובים, אות של תפלין, אות של ברית מילה, עטרת הברית, כתר של ספר תורה קוראים לו, כתר בראש כל צדיק, הנקדה שעליה נאמר אדם וחוה שהיו דו פרצופים, ועליה אמרה הלבנה אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד.

הסוד הזה נמסר לחכמי הלב, (ח) (ד' ו') היא ה' אחרונה, ששניהם י', ובה נעשו אחד, והנקדה הזו היא סתומה וחתומה בששת ימי החל. זהו שפתוב יהיה סגור בששת ימי המעשה, במה? באות ו', (ב) סתומה באות ו', ב' ימות החל, וביום השביעי נפתחת לקבל את בעלה, ומשום זה הזווג של תלמידי חכמים משבת לשבת, ויורשים נשמות קדושות חדשות לבניהם.

ומשום זה הנקדה נקראת בתולה, ואיש לא ידעה, כשהיא גל (ג) נעול מעין חתום, עד שנפתחת לבעלה, וכשהיא סתומה, נקראת יראה, בכל ששת ימי החל שהיא סגורה ושמורה בעשר אמירות ושלשים ושנים אלהיים, שהם ארבעים ושנים אותיות הגבורה, ששם בינה, בשבת ויכלו השמים, ויכל'ו החסד של הימין כולל שבעים ושנים שמות, ששם חכמה, כמו שאמרנו הרוצה להחפים ידרי. יראה בששת ימי החל, איש אמו ואביו תיראו, אהבה בשבת, כפד את אביך ואת אמך. כשנפתחת לבעלה נקראת אהבה, ומראה ואהבה נתנו מצוות עשה ולא תעשה.

תקון שבעה ושרשים

בראשית הוא ברי"ת, ודאי כשהוא בלבושים של הקלפות הללו שהן עולה ופריעה, שם צריך יראה, ועליהם נאמר לא

איהי אות דשבת אות דימין טבין אות דתפלין אות דברית מילה, עטרת דברית, תגא דספר תורה קרינן ליה, כתרא בריש כל צדיק, נקודה דעלה אתמר אדם וחוה דהו דו פרצופים, ועלה אמרה סיהרא אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד.

רוא דא לחפימי לבא אתמסר, (דא) (נ"א ד' ו') איהו ה' בתראה, דתרוייהו י', ובה אתעבידו חד, והאי נקודה איהי סתימא וחתומה בשית יומין דחול, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי המעשה במאי באת ו', (ב') סתים באת ו' ב' יומי דחול, וביומא שביעאה אתפתחת לקבלא לבעלה, ובגין דא זווגא דתלמידי חכמים משבת לשבת, וירתין נשמתין קדישין חדתין לבנייהו.

ובגין דא איהי נקודה אתקריאת בתולה ואיש לא ידעה (בראשית כד טז), פד איהי גל (נ"א ג) נעול מעין חתום (שיר ד יב), עד דאתפתחת לבעלה, וכד איהי סתימא אתקריאת יראה, בכל ו' יומי דחול דאיהי סגירא ונטירא, בעשר אמירן ול"ב אלהיים דאינון מ"ב אתון דגבורה, דתמן בינה, בשבת ויכלו השמים, ויכל'ו חס"ד דימינא כליל ע"ב שמן, דתמן חכמה, כמה דאמרן הרוצה להחפים ידרי, דחילו בשית יומין דחול איש אמו ואביו תיראו (ויקרא יט ג), רחימו בשבת כפד את אביך ואת אמך (שמות כ יב), פד אתפתחת לגבי בעלה אתקריאת אהבה, ומדחילו ורחימו אתייהבו פקודין דעשה ולא תעשה.

תקונא שבע ותלתין

בראשית איהו ברי"ת, ודאי פד איהו בלבושין דאלין קליפין דאינון

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבנתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

קדיש דרבנן - נסח ספרד

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.
וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (בעשי"ת וְלְעָלְמָא
מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא, דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מַאֲן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר
וְאַתְר יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וּפְרוּקְנָא מִן קָדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלִינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלִינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. ⁽¹²⁸⁾ בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ⁽¹²⁸⁾ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ⁽¹²⁸⁾ לְעָלְמָא
מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדוּשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר,
יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קָדָם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה
וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפְּרָה, וְרוּחַ וְהַצְּלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלִינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבירו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זזה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זזה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. - ובזזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, "מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין].

Do you want to be a millionaire?

Learning one hour of Zohar on Shabbos is worth
a hundred million years of Torah
To receive, for free, the seforim Erkah Shel Sha'ah,
Gedolei Yisroel V'haZohar,
Tikun HaZohar Hayomi, and more

Fax 02-9951300

יום א' וישב לסדר "ויאמר צדקה ממנה" תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו

לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א, מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון מן גלותא".

הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים, בשם מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א שכביכול אמר ח"ו שאין לבחורים ללמוד זזה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה מקובלני ממרן החזון איש זי"ע שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזזה"ק, וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו, עכל"ק. ואמרתי לכתוב זאת למו"ר האדמו"ר כדי לחזק ידיו.

בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים מו"ץ פעה"ק אלעד ת"ו.

.Sunday Parshas Vayeshev, Elad

"To the Admor shlita, author of "Erkah shel Sha'ah I was shocked to hear that in a "Chareidi" newspaper it was written in the name of **Maran Hagaon Rav Chaim Kanievsky** shlita that bachurim should not learn the Zohar Hakodesh, chas v'shalom. I went to Rav Kanievsky shlita and asked him if it was true. He replied as follows: many things are said over in my name. Why are you so alarmed? Chas v'shalom that I should say that. On the contrary **I heard from the Chazon Ish that there is no more inspirational mussar sefer than the Zohar** Hakodesh, and it is a holy obligation for bnei Torah to learn it. I am writing this to the Admor to strengthen his hands. With Torah blessings

,A.Y.S Bugnim

.Rav in Elad